

Jurnal de bord

Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”

Numărul
8/2025

An școlar
2024-2025

Cuprins

Cuvânt înainte

Istorie

Interviu

Civil vs militar

Colegii noștri

Poezie

Cart literar

Armament

Jurnal

Promoția 2020-2024

Realizări ale Colegiului Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” Constanța în anul 2024

„Scopul educației ar trebui să fie pregătirea unor oameni care să acționeze și să gândească independent și care, în același timp, să vadă în slujirea comunității realizarea supremă a vieții lor”.

Activitatea Colegiului Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” Constanța în perioada ianuarie 2024-septembrie 2024 a constat în pregătirea temeinică a cadeților marinari pentru a obține rezultate deosebite la examenul de maturitate și la examenul de admitere în Academii militare din România. Rezultatele au fost posibile ca urmare a pregătirii la orele de curs, dar și a pregătirii suplimentare, realizate de profesorii colegiului.

La concursurile și olimpiadele școlare organizate de Ministerul Educației, elevii militari au reușit să obțină 148 de premii, la fazele județene, interjudețene și naționale. La fazele naționale au fost obținute premii, mențiuni și premii speciale. Elevii merituosi au fost premiați de către șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. Mihai Panait, la festivitatea de absolvire din iunie 2024, activitate desfășurată în portul militar în fața părinților și al întregului personal al colegiului.

Elevii claselor terminale au participat la activități specifice precum Ultima oră de dirigenție, Cursul festiv și Ultimul apel, care au fost marcate de emoții, empatie, aduceri aminte, atât din partea elevilor, cât și din partea cadrelor didactice, a cadrelor militare și a părinților. De asemenea, au participat la Banchetul absolvenților, unde au rememorat cele mai frumoase momente petrecute împreună și au stabilit prietenii pe viață.

La sfârșitul lunii mai 2024 a avut loc examenul de admitere pentru elevii din clasa a IX-a. S-au înscris și au trecut probele de selecție, peste 300 de candidați din cele 6 județe arondate centrului de recrutare. Mult mai mult decât anul trecut, cu aproximativ 100 de candidați. Rezultatele au fost bune și foarte bune. A crescut numărul elevilor cu prima opțiune în colegiul nostru, ceea ce ne dă speranța că tot mai mulți tineri se vor îndrepta către instituția noastră.

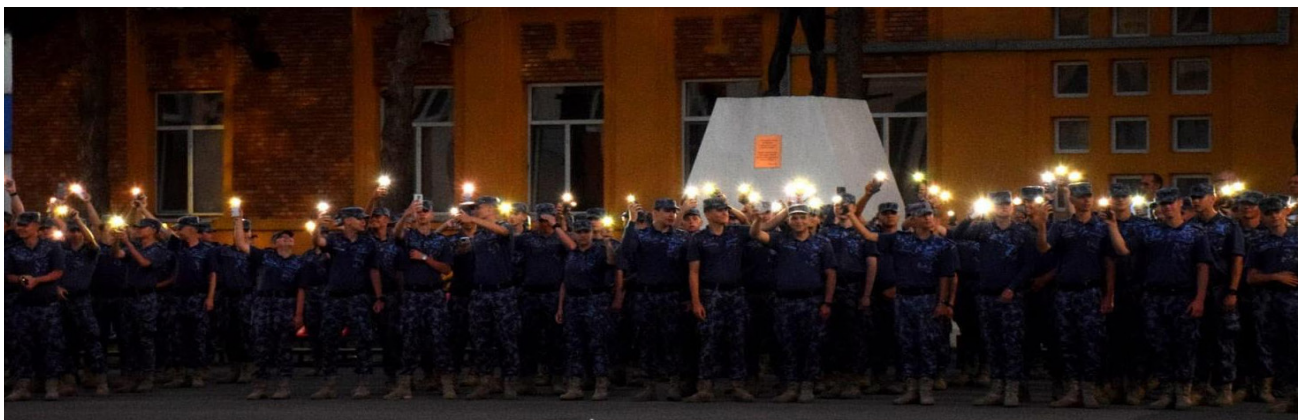
La examenul de bacalaureat, acel examen al maturității introdus de Napoleon Bounaparte încă din anul 1809, în Franța, au fost obținute rezultate foarte bune, de către cei 112 absolvenți, ai promoției „AVRAM IAN-CU 200”, promovabilitatea fiind de 100 % în prima sesiune a examenului.

Director, prof. dr. Adrian ILIE

Șeful de promoție a fost desemnat după susținerea examenului de bacalaureat și pe baza rezultatelor obținute în cei patru ani de studiu, elevul sergent Busuioc Mario Gabriel, care va urma o pregătire academică în cadrul Academiei Tehnice Militare „Ferdinand I” București. Acesta a fost premiat de colegiu dar și de AALMM AI Cuza, un partener de nădejde pentru activitățile instituției noastre.

Am organizat prima ediție a concursului de istorie prof. Ion Moiceanu, care a scos la iveală dragostea cadeților pentru această disciplină, dar și emoția foștilor elevi ai reputatului dascăl al elevilor militari din perioada Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” Constanța.

Cea mai importantă realizare a colegiului a fost obținerea acreditării specializării matematică-informatică, în urma vizitei de evaluare externă ARACIP, toate standardele de performanță fiind îndeplinite.

După 5 ani de activitate colegiul se află pe un traseu educațional performant și ascendent, lucru demonstrat prin rezultatele obținute, prin implicarea dascălilor săi, a conducerii colegiului, a cadrelor militare, a tuturor compartimentelor din colegiu, a părinților și a tuturor elevilor.

La admiterea în academiile militare peste 90% dintre absolvenți au fost admiși în Academiile militare din România, precum și în alte structuri, pentru alți beneficiari. Diferența procentuală a fost repartizată în Școlile de maiștri militari și de subofițeri, dar după sesiunea a doua a examenului de admitere în academiile militare, cei admiși la Școlile de maiștri, au susținut examen și au fost admiși la academiile.. Prin urmare, numărul celor admiși în academiile militare se raportează la procentul de circa 95%. Acest lucru dovedește implicarea, seriozitatea și dorința absolvenților de a urma o carieră

Alexandru Ioan Cuza, un făuritor de stat și de legi

Director, prof. dr. Adrian ILIE

Reformele importante inițiate de Cuza I-au avut pe Mihail Kogălniceanu principalul realizator, ce va iniția secularizarea averilor mănăstirilor închinat (decembrie 1863). Biserica devenea o instituție ca oricare alta, fără a fi o putere funciară și financiară deosebită. În ciuda protestelor venite de la mitropolitul Moldovei, Sofronie Miclescu, și din partea călugărilor greci, Cuza a stabilit și un impozit de 10 % asupra reprezentanților bisericii și a tot ce ține de aceasta. Protestele călugărilor greci erau de așteptat, știindu-se faptul că mănăstirile de la Muntele Athos primeau fonduri de la domnitorii români și de la mitropoliții români încă din secolul al XIV-lea.

După reformele lui Cuza, slujbele în limba greacă au fost interzise, cu excepția a trei biserici în tot statul. Cuza a mai interzis de asemenea și tăierea pădurilor mănăstirești, în mod abuziv, de către călugării cei lacomi de avere. Aceștia trebuia să restituie obiectele ce aparțineau Bisericii Ortodoxe. Unii episcopi lacomi sau care au criticat măsurile lui Cuza au fost demși și chiar trimiși în surghiun la alte mănăstiri din țară.

La 2 mai 1864, Cuza va dizolva Adunarea Legiuitoare printr-o adevărată lovitură de stat și va iniția o nouă lege prin care statul urma a fi organizat și o nouă lege electorală, în urma Convenției de la Paris, numită Statutul dezvoltător al Convenției de la Paris.

Toate aceste schimbări au fost susținute de popor printr-un plebiscit. Alexandru Ioan Cuza va da decretul oficial de punere în executare a legii averilor mănăstirești, impuse de Kogălniceanu. Lucrurile acestea lărgeau autoritatea lui Cuza și reduceau din puterea corpului legislativ, compus din Cameră și Corpul ponderator (Senat).

Se va crea Consiliul de Stat pentru pregătirea legilor interne, legile fiind reprezentate de „decretele domnești”. Puterea legislativă era deținută de cele două camere: Adunarea Electivă și Corpul Ponderator (Senatul), fapt ce asigură trecerea de la sistemul parlamentar unicameral la cel bicameral.

Senatul se compunea din 64 de membri, ce erau numiți în majoritate de către domnitor.

Legea electorală împărțea alegătorii în două categorii: alegători direcți și alegători primari. Votul avea un caracter cenșitar, în funcție de avere și de contribuția la impozitare. Alegătorii direcți erau toți cei care știau carte, plăteau o contribuție de cel puțin patru galbeni și împliniseră vârsta de 25 de ani. Alegătorii primari erau neștitori de carte, dar plăteau o contribuție stabilită pe categorii, de la 48 la 110 lei. Cei care nu aduceau nici o contribuție bănească erau excluși de la vot. Tot în timpul lui Alexandru Ioan Cuza se concepe un cod penal și unul civil, după modelul codurilor lui Napoleon Bonaparte.

Prin „legea instrucțiunii publice” de la 1864, se proclama obligativitatea și gratuitatea învățământului primar. Atunci s-au stabilit trei grade de învățământ: primar, secundar și superior. Învățământul primar era de patru ani, cel secundar de șapte ani, iar cel superior sau universitar de trei ani.

Prima universitate din țară a luat naștere în 1860, la Iași, și va purta numele domnitorului. A doua va fi cea din București, din 1864. Tot la București va fi înființată și Școala Națională de Arte Frumoase, sub conducerea lui Theodor Aman. De asemenea, va fi inaugurată o școală de medicină veterinară. Se va înființa și Școala Superioară de Științe și Școala Superioară de Litere, punând bazele Universității de Stat din București.

În materie legislativă, domnitorul putea să aibă inițiativa actelor normative, elaborate de Consiliul de Stat.

Prin ajutorul acestor noi instituții de învățământ, se va trece de la ortografia chirilică la cea latină. Se mai înființa și Școala de silvicultură și Școala de poduri și șosele.

În timpul lui Cuza va lua ființă, în mod oficial, Armata Națională. Aceasta avea ordinul și menirea să apere integritatea statului de orice atac străin. Concentrarea unităților militare avea loc în tabăra de la Florești. Tot atunci s-a înființat și Ministerul de Război și Arsenalul Armatei și s-au pus bazele învățământului militar. Cuza a înființat Garda Națională, aflată sub comanda sa, măsură în care corpul legislativ a văzut o scăpare spre un despotism absolutist, fapt ce contravenea Convenției de la Paris.

După Unire, era momentul pentru modernizarea țării. S-a făcut o reformă fiscală în 1861 prin instituirea unui impozit personal pentru bărbații majori, dublat de un impozit funciar. A mai fost introdusă o contribuție pentru drumuri, semn că intenția era de a dezvolta infrastructura țării, impozitul funciar și alte măsuri care au făcut ca la sfârșitul anului 1861, în preajma deplinei lor unificări administrativ-politice, Principatele Unite Române să fie dotate cu un sistem fiscal modern.

În planul justiției, au luat ființă următoarele instanțe judecătorești: judecătoriile de plasă, tribunalele județene, curțile de apel, curțile de jurați sau Curtea de Casație, care era totodată și instanță de recurs.

Elena Cuza, soția domnitorului, va înființa „Azilul de fete” ce-i va purta numele.

În 1864 a fost adoptată reforma rurală sau agrară care împroprietărea peste jumătate de milion de familii de țărani, fără a lua în calcul toți țăranii care aveau nevoie de pământ. Această reformă a reprezentat un prim pas în crearea proprietăților mici și medii, ce a reprezentat o bază pentru societatea românească.

Cum țăranii nu aveau banii necesari pentru a cumpăra terenurile, statul intervenea în această problemă și astfel țăranimea se angaja să plătească datoria către stat într-o perioadă de 30 de ani. Vechii proprietari urmau să fie despăgubiți într-un termen de 10-15 ani. Țăranii primeau pământ în funcție de bunurile lor în natură, cum ar fi vite, cai etc. Această împărțire a terenului în scop agricol se făcea și după criterii geografice, de exemplu în Moldova dintre Carpați și Prut și Câmpia Română, suprafețele erau mai mari, astfel că țăranii din acele zone puteau primi o suprafață de teren mult mai întinsă, față de cei din zonele de munte.

Au apărut legile pentru reorganizarea administrativă, pentru construirea căilor ferate, și norme care stimulau formarea unui corp de experți în diverse domenii economice. În 1865 este semnată concesiunea pentru construirea căii ferate care avea să unească Bucureștiul cu Dunărea, la Giurgiu. În privința șoselelor, faptul cel mai important este contractarea construirii, de către o firmă engleză, a 19 poduri metalice.

Așadar, reformele lui Cuza au adus schimbări radicale în societatea românească și au modernizat-o. Din acest punct de vedere Cuza poate fi considerat un reformator, un făuritor de stat și de legi.

Bibliografie selectivă:

Alexandru Vlahuță, *Din trecutul nostru „Istoria Românilor”*, Editura Cartea Românească, 1924

Nicolae Iorga, *Istoria Bisericii Românești*, Editura Ministerului de Culte, București, 1929

Idem, *Istoria Românilor pentru poporul românesc*, Editura Minerva, București, 1993

Mircea Păcurariu, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, Editura Episcopiei Dunării de Jos, Galați, 1996

*** *Istoria Românilor*, Compendiu, Editura fără frontiere, București, 1995

Viceamiralul Vasile Scodrea

Elev. cap. Ștefan ILIOIU

Viceamiralul Vasile Scodrea, născut în anul 1872 la București, a fost o personalitate marcantă a Marinei Militare Române, remarcându-se printr-o carieră strălucită și prin contribuții semnificative la dezvoltarea forțelor navale ale țării. Absolvent al Academiei Navale din Livorno, Italia, în anul 1898, și-a început parcursul profesional ca director de studii și profesor la Școala de Marină din Constanța, între anii 1898 și 1899. Ulterior, a preluat comanda marșului de instrucție al bricului-școală „Mircea” în anul 1899, demonstrându-și abilitățile de lider și formator pentru noile generații de marinari.

De-a lungul carierei sale, Vasile Scodrea a urcat treptele ierarhiei militare, fiind avansat la gradul de sublocotenent în 1894, locotenent în 1897, căpitan în 1901, maior în 1907 și căpitan-comandor în 1914. La 1 aprilie 1909, a fost numit director al Diviziei de Mare și comandant al bricului-școală „Mircea”, consolidându-și astfel reputația.

În timpul Primului Război Mondial, Vasile Scodrea a fost avansat la gradul de comandor la 15 august 1916 și a fost mobilizat până la 30 iunie 1918. A îndeplinit funcția de șef de Stat Major de Mwarină în noiembrie 1916 și a preluat comanda Flotei de operațiuni în ianuarie 1917, demonstrându-și capacitatea de a conduce în vremuri de criză.

Prin Înalțul Decret Regal nr. 483 din 7 noiembrie 1925, contraamiralului Vasile Scodrea i s-a încredințat comanda Marinei Militare Române, iar la 1 aprilie 1926 a fost înaintat la gradul de viceamiral, devenind astfel primul viceamiral activ al armatei române. Adept al mutării Comandamentului Marinei la Constanța, la 15 iunie 1931 a reușit instalarea acestuia în localul Școlii Navale de pe strada Traian nr. 53, clădire care găzduiește astăzi Muzeul Marinei Române.

Pe lângă activitatea sa militară, viceamiralul Scodrea a fost și autor de lucrări de tactică militară navală. Printre lucrările sale se numără „Principii tactice pentru Flota de Dunăre în cooperare cu armata de uscat”, publicată în revista „România Militară” în iunie 1921.

La momentul retragerii sale din activitate, în anul 1934, Vasile Scodrea le-a transmis subalternilor săi un mesaj plin de înțelepciune și patriotism: „Doresc ca urmașii mei să se călăuzească de aceleași tradițiuni de cinste, iubire, devotament către armă și cred că se vor îngriji de interesele superioare ale Marinei, ridicându-i prestigiul pavilionului la un nivel cât mai înalt. Prima condiție a unei munci rodnice este unirea disciplinată și dezvoltată a tuturor ofițerilor Marinei. Vă îndemn să iubiți din tot sufletul Marina, să serviți cu toată credința și să apărați cu toate jertfele Țara”.

Viceamiralul Vasile Scodrea a trecut în neființă la scurt timp după pensionare, în anul 1934, la vârsta de 61 de ani, lăsând în urmă o moștenire de necontestat în istoria Marinei Militare Române și servind drept exemplu de devotament și profesionalism pentru generațiile viitoare de marinari.

Regina Maria, regina sufletelor românilor

Director, prof. dr. Adrian ILIE

Alteța Sa Regală Principesa Maria Alexandra Victoria s-a născut la 29 octombrie 1875, la Eastwell Park, în comitatul Kent din Anglia. Principesa Maria a fost fiica lui Alfred al Marii Britanii și Irlandei, Principe de Saxa-Coburg-Gotha, Duce de Edinburgh (1844–1900) și a Marii Ducese Maria Alexandrovna a Rusiei (1853–1920).

Principesa Maria era nepoată a Reginei Victoria a Marii Britanii (1819–1901) și a Țarului Alexandru al II-lea al Rusiei (1818–1881). La 10 ianuarie 1893 s-a măritat cu Principele Moștenitor al României, Ferdinand, cu care a avut șase copii. La nunta lor a fost prezent și Împăratul Germaniei. Prin căsătoria cu catolicul Ferdinand, Maria a pierdut locul din Linia de Succesiune la Coroana Marii Britanii. S-a căsătorit la 17 ani cu Ferdinand care era mai mare cu 10 ani decât ea. Carol I a construit, pentru cei doi moștenitori ai tronului, Castelul Pelișor aflat în umbra mai celebrului și mai încărcatului Peleş. A decorat acest castel așa cum a dorit, fiind iubitoare de tot ce era lucitor, în special a aurului. Crucea celtică care arăta originile sale este prezentă în această bijuterie arhitecturală.

Și-a scris memoriile și a scris frumoase basme pentru copiii ei, pentru nepoți și pentru copiii din România Mare, pe care îi iubea. A scris proză, romane, volume memorialistice, evocări și a realizat picturi ale unor peisaje, inclusiv a celor marine. A iubit marea nespuns de mult și își făcuse o obișnuință de a ieși în larg cu copiii ei, ori de câte ori ajungea la Constanța.

Era o femeie de o frumusețe remarcabilă cu ochi albaștri argintii, seducătoare, jovială și pregătită oricând să ofere un răspuns.

A participat în calitate de cordonatoare a serviciului sanitar la tratarea rănilor soldaților în Primul Război Mondial, lucru care a contribuit la creșterea popularității sale în rândul românilor.

Pe timpul războiului și-a acompaniat soțul în refugiu în Moldova, activând ca soră de caritate în spitalele militare, activitate care a făcut să fie numită în popor „mama răniților”.

A participat la discuții diplomatice pentru recunoașterea României Mari, în cercurile diplomatice din străinătate. A purtat discuții informale cu suveranul englez, George al V-lea, cu președintele Statelor Unite ale Americii, Woodrow Wilson, cu prim-ministrul Franței, Georges Clemenceau, sau cu reprezentanții de marcă ai mass-media europene.

A început să fie iubită de români, să devină, cu trecerea timpului, una de-a lor, așa cum îi plăcea să spună. În acest sens a iubit arta, pe care a colecționat-o și a susținut o serie de personalități artistice și literare cu burse și bani. Deși a avut mulți admiratori, a avut și critici, dar și aceștia se închinau în fața dârzeniei ei. Unul dintre aceștia a fost Constantin Argetoianu care spunea că „regina s-a așezat ca ctitorită a României întregite și ca una din cele mai mari figuri ale istoriei noastre naționale”.

A fost Regina României între anii 1914 și 1927 și a murit la 18 iulie 1938, la Sinaia, la numai 63 de ani, regretând că nu a putut face mai mult pentru națiunea care a adoptat-o, fiind exilată de Regele Carol al II-lea, primul său născut, cu care nu a avut o relație tocmai bună.

Regina nota în Memoriile sale: „Și ne privirăm față în față, poporul meu și eu. Acesta a fost ceasul meu, un ceas ce n-a fost dat multor ființe pe lume, căci în acel ceas, scumpul meu român nu aclamau numai o idee, o tradiție sau un simbol, ci aclamau și o ființă pe care ajunseseră s-o înțeleagă. Străina venită de peste mări nu mai era străină. Era a lor”.

„Am România în gând, inimă și suflet”

Regina Maria

În anul 2025 promoția de cadeți militari de la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” va purta numele „Regina Maria – 150”, în memoria acesteia, la un secol și jumătate de la naștere.

Vedeta Fluvială 154 a Armatei Române: rolul, misiunile și contribuția la Securitatea Națională

Elev sg. Vlad GHEORGHE

Vedeta Fluvială 154 (VF 154) face parte din Forțele Navale Române și este una dintre unitățile esențiale pentru operațiunile pe cursurile de apă interioare, în special pe Dunăre, dar și pe alte râuri navigabile. Aceste ambarcațiuni sunt destinate unei game largi de misiuni, inclusiv patrulare, apărare, salvare și intervenții rapide, având un rol semnificativ în asigurarea securității naționale a României și în sprijinirea misiunilor internaționale de menținere a păcii.

Misiuni de Protejare a Frontierei și Combaterea Activităților Ilegale

Una dintre principalele misiuni ale Vedetelor Fluviale 154 este protejarea frontierelor fluviale ale României. Navele patrulează permanent pe Dunăre și alte cursuri de apă, monitorizând traficul și prevenind activitățile ilegale, cum ar fi contrabanda, migrarea ilegală sau alte forme de infracțiuni transfrontaliere. Misiunile de patrulare contribuie la securizarea apelor naționale și la protejarea infrastructurii strategice, cum ar fi podurile și barajele.

Intervenții de Urgență și Salvare

Vedetele Fluviale 154 sunt, de asemenea, esențiale în misiunile de salvare și intervenție în cazuri de urgență. În timpul inundațiilor, VF 154 a fost folosită pentru evacuarea persoanelor din zonele afectate și pentru transportul de provizii sau echipamente de salvare în locații izolate, unde accesul terestru este imposibil sau foarte dificil. Aceste intervenții rapide sunt vitale pentru salvarea vieții și pentru minimizarea impactului dezastrelor naturale.

Participare la Misiuni Internaționale și Exerciții Comune

Vedetele Fluviale 154 au fost implicate și în misiuni internaționale, participând la operațiuni de menținere a păcii, alături de alte forțe navale din cadrul NATO și Uniunii Europene. În cadrul acestor misiuni, navele au demonstrat nu doar capacități de intervenție rapidă, dar și cooperare eficientă cu alte forțe internaționale pentru asigurarea securității pe ape. De asemenea, VF 154 participă la exerciții comune care testează răspunsul echipajelor la diferite scenarii operaționale.

Antrenamente și Pregătire Continuă

În afară de misiunile operaționale, VF 154 joacă un rol important în antrenamentele regulate desfășurate de Forțele Navale Române. Aceste exerciții sunt esențiale pentru menținerea unei pregătiri constante și pentru dezvoltarea abilităților echipajului în fața diverselor provocări. Navele sunt testate în condiții extreme de navigație, iar personalul militar învață să răspundă prompt și eficient la orice situație neprevăzută.

1. Cum ați ales să vă începeți cariera în Marina Militară?

Mi-am început activitatea în Forțele Navale atunci când, în urma unui examen greu, am reușit admiterea la Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”.

Sunt născut într-o localitate din județul Tulcea, aflată lângă Dunăre. Toată copilăria mi-am petrecut-o pe lângă apă și de aici a încolțit pasiunea pentru liceul militar de marină.

Înainte de mine, alți copii din localitatea natală au plecat către aceeași instituție de învățământ, deci pot afirma că aveam informații despre această prestigioasă școală.

2. Care a fost cea mai memorabilă misiune la care ați participat?

Cele mai importante momente, perioade de timp din activitatea mea profesională, au fost perioadele în care am îndeplinit atribuțiile comandantului de navă. Am fost comandant de navă purtătoare de artilerie-vedetă blindată și apoi monitor. Aceste perioade când am fost comandant de navă le consider temelia carierei mele militare. Atunci mi-am format și dezvoltat calitățile de leader, de lucru în echipă, pentru îndeplinirea misiunilor.

Cu toate acestea, în mintea mea a rămas misiunea de preluare a monitorului 47 „Lascăr Catargiu” din șantierul naval din Drobeta Turnu Severin. Între 1995 și 1996 am participat la finalizarea lucrărilor de construcție ale acestei nave în șantier. A fost o perioadă în care am acumulat foarte multe cunoștințe despre navă, care s-au transformat într-un bogat bagaj profesional cu care am plecat la drum pentru a-mi îndeplini atribuțiile funcțiilor care mi-au fost încredințate. Și acum sunt foarte atașat de această navă și pot spune că știu fiecare secret al acesteia.

Contraamiral de flotilă dr.
Nicu CHIREA

Comandantul Flotilei fluviale
„Mihail Kogălniceanu” Brăila

„Pentru o instruire permanentă este nevoie de implicare, pasiune și dragoste față de meseria aleasă.”

3. Cum gestionați presiunea și stresul în timpul operațiunilor critice?

Din fire sunt o persoană calmă, echilibrată și pot acționa clar și coerent în situații critice. Am o moștenire genetică în acest sens, dar am și învățat pe parcursul anilor să am o astfel de conduită bazată pe calmitate, pentru că lucrul în echipă presupune respect, comunicare și colaborare. Doar în acest mod se poate obține performanță. Transmit mesaje, ordinele foarte clar și calm și cer ca și subordonații mei să procedeze de aceeași manieră cu subordonații lor.

4. Cum promovați colaboarea și eficiența în cadrul unei echipe maritime?

Mi-am canalizat întreaga activitate respectând principiul comunicare și colaborare. Promovez acest principiu, l-am aplicat permanent și nu am dat greș niciodată.

5.. Care sunt principalele provocări cu care vă confrunțați în comandarea unei structuri a Forțelor Navale?

Cea mai mare parte a activității mele profesionale am desfășurat-o în unități operaționale, unități luptătoare. Am exercitat actul de comandă în astfel de unități, acest lucru îl fac și acum fiind comandantul Flotei Fluviale Mihail Kogălniceanu. Pentru acest tip de unități, eu personal consider că marea provocare este îndeplinirea în condiții de siguranță a misiunilor. Tot spectrul de misiuni din această zonă sunt misiuni cu grad ridicat de risc. Pentru îndeplinirea lor în condiții de siguranță este necesar ca tot personalul să fie foarte bine instruit. Pentru o instruire permanentă este nevoie de implicare, pasiune și dragoste față de meseria aleasă.

Am avut totuși privilegiul să comand și o unitate de sprijin logistic, unitate care asigură din punct de vedere logistic unitățile operaționale, luptătoare. Provocarea din această zonă este aceea de a utiliza într-un mod echilibrat, adecvat și legal resursele materiale și financiare care sunt puse la dispoziție de către ministrul Apărării Naționale. Aceste lucruri m-au făcut să înțeleg tainele logisticii și să găsesc o cale de legătură strânsă între resurse și modul lor de utilizare, astfel ca unitățile operaționale asigurate logistic să-și poată îndeplini misiunea.

Foarte interesantă, provocatoare, mobilizatoare și plină de satisfacții profesionale a fost însă perioada în care am fost comandantul unei instituții militare de învățământ. Am avut privilegiul de a contribui, alături de ceilalți colegi, la instruirea celei mai importante resurse pe care o are Marina Militară - Resursa Umană.

Sunt deosebit de onorat atunci când reprezentanții beneficiarilor (unitățile militare din Forțele Navale Române) îmi comunică faptul că absolvenții, din perioada în care am fost comandantul instituției de învățământ, sunt foarte bine pregătiți profesional, având un bogat bagaj de cunoștințe profesionale, dar și o pregătire militară generală de apreciat.

6. Cum vedeți evoluția tehnologică în domeniul naval și impactul acesteia asupra strategiilor militare?

Ca în toate domeniile de activitate, și în domeniul nostru, al Forțelor Navale, avem evoluții tehnologice de apreciat. Avem tehnică, tehnologii și capacități care ne ajută în procesul de luare a deciziei, dar și pentru punerea ei în practică.

Modernizăm prin programe de amploare toate resursele existente în Forțele Navale Române. Avem în derulare programe de înzestrare cu nave noi, cu sisteme speciale, fără pilot, cu capacități de luptă în mediul amfibi. Pentru operarea tuturor acestor capacități moderne, acordăm o atenție deosebită instruirii personalului pentru a fi în măsură să lucreze cu aceste noi tehnologii.

Firește, este nevoie să completăm, să modificăm și să concepem noi acte normative specifice, proceduri, tactici, doctrine, în lumina apariției noilor tehnologii din înzestrarea Forțelor Navale și a schimbării totale a mediului de securitate actual.

Apartenența la UE și NATO reprezintă garanții importante ale securității noastre naționale din punct de vedere economic și militar.

7. Care sunt calitățile esențiale pe care le căutați la membrii echipajului dvs.?

În condițiile actuale, în care încadrarea cu personal a structurilor noastre nu este foarte bună, cel mai bun lucru este lucrul în echipă. Este nevoie să acționăm echilibrat și să căutăm să transferăm permanent din cunoștințele profesionale ale celor cu experiență către cei tineri.

Trebuie să comunicăm și să colaborăm în permanență. Toți membrii echipajului trebuie să fie în egală măsură implicați în preluarea sarcinilor. Aportul fiecăruia este important și necesar în îndeplinirea misiunii. Trebuie să fim obedienți, respectuoși unii cu alții, să respectăm regulamentele pe baza cărora este construit organismul militar.

8. Cum se adaptează Marina Militară la amenințările emergente și schimbările geopolitice?

Ne adaptăm prin instruire permanentă, respectând principiul formulat și în Doctrina Instruirii în Armata României: „Ne instruiș așa cum luptăm”.

Suntem prezenți cu personal și capacități în toate comandamentele NATO. Avem ofițeri de stat major la posturi permanente NATO, am condus o grupare permanentă NATO cu ofițer român din cadrul Forțelor Navale. Nava comandant al acestei grupări permanente NATO de luptă contra minelor a fost asigurată de Forțele Navale Române.

Ne instruiș pe teritoriul național în condiții similare luptei, modernizăm capacitățile existente, ne înzestrăm cu resursele noi, moderne. Aceșta sunt câteva dintre aspectele pe care le abordăm cu multă seriozitate pentru a ne îndeplini misiunea de bază - aceea de a apăra România în Zona Noastră de Responsabilitate, în cooperare cu celelalte structuri din Sistemul Național de Apărare.

9. Cum vedeți rolul Marinei Militare în menținerea păcii și securității globale?

Suntem un furnizor de securitate la nivel național și internațional. Participările cu nave la operațiunile sub mandat UE sau NATO din Marea Mediterană indică faptul că susținem o marină militară flexibilă și credibilă, suplă și funcțională.

10. Ce lecții importante ați învățat din cariera dumneavoastră navală?

Este foarte important să fii foarte bine pregătit profesional. Acest lucru poate fi îndeplinit prin urmarea corectă și coerentă a pașilor în cariera profesională. Totul trebuie abordat la timp, suficient de mult și de bine, fără a face salturi mari care să ducă la apariția golurilor profesionale. Este deosebit de important ca stagiul la nave, la ambarcare, să fie executat în anii de formare profesională, la începutul carierei. Această etapă va constitui esența tuturor activităților următoare din carieră.

Civil

Militar

Vă salut! Sunt elev Mocanu Ionuț, și doresc să vă prezint parcursul meu în acest liceu.. Decizia de a merge la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” a fost influențată de tatăl meu, care și-a dorit un viitor mai bun pentru mine. La început, am fost indecis, dar poveștile lui despre prietenii și lecțiile din armată m-au motivat. M-am hotărât târziu, în februarie, și am început antrenamentele pentru proba sportivă, unde am obținut un timp bun. Pregătirea pentru examenul scris a fost dificilă, dar cu meditații la matematică și română, am reușit. Bucuria admiterii a fost imensă. Pe 4 septembrie, am început liceul, unde instrucția și disciplina au fost provocatoare, dar m-am adaptat rapid. Mi-am făcut prieteni, m-am înscris în echipa de baschet și am învățat să fiu mai organizat și responsabil. Liceul militar este o experiență unică, care mi-a depășit așteptările și pe care o recomand oricui își dorește un viitor solid.

Bună! Sunt Voicescu Carla, elevă la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”. Am ales acest liceu pentru că încă din copilărie am fost atrasă de uniforme militare, iar participarea la paradele de 1 Decembrie alături de tatăl meu mi-a consolidat această pasiune. Decizia de a urma acest drum nu a fost dificilă, însă a necesitat multă pregătire și implicare. Admiterea a fost un proces provocator, dar am învățat să fiu perseverentă, ambițioasă și disciplinată.

Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” îmbină educația academică cu formarea militară, iar acest echilibru mi se pare esențial. Activitățile extracurriculare sunt diverse, iar tradiția cu inovația se îmbină în armonie, oferind o pregătire completă. Aici învățăm nu doar lecții de matematică, literatură sau științe, ci și lecții de viață despre respect, onoare și muncă în echipă. Programul riguros și respectarea ierarhiilor ne dezvoltă responsabilitatea, iar uniforma pe care o purtăm este un simbol al tuturor acestor valori.

Alegerea acestui liceu este o alegere plină de provocări, dar și de satisfacții. Aici nu înveți doar pentru un examen, ci pentru întreaga viață. Fiecare zi este o oportunitate de a veni mai bun, mai disciplinat și mai responsabil.

Tu ești pregătit să faci acest pas?

Colegii

Dumitrana Anissia mă numesc și sunt elevă în clasa a XI-a la CNMAIC.

Prima dată am aflat despre colegiul militar când eram în clasa a VII-a și nu credeam că o să trec vreodată de porțile lui, părea un vis depărtat. Părerea mi s-a schimbat atunci când am vorbit cu prietena mea, elevă la un colegiu militar și ea m-a încurajat să îmi urmez visul.

Astăzi sunt aici, înfrunt fiecare provocare care-mi iese în cale, dar totul este așa cum îmi doresc și nu mi regret alegerea făcută.

Am onoarea să vă salut!

Sunt Tulbure Vanesa și am ales colegiul militar pentru a mă dezvolta ca persoană, învățând disciplina, respectul și responsabilitatea. Mediul structurat al liceului mă ajută să dobândesc calități esențiale, precum autocontrolul, perseverența și lucrul în echipă. Primul an a fost o provocare din cauza despărțirii de familie, dar m-a făcut să-i apreciez și să-i respect pe cei din jurul meu. Alegerea mea nu este doar pentru o carieră militară, ci și pentru a deveni o persoană integră, capabilă să contribuie pozitiv la societate și să atingă excelența.

noștri

Am onoarea să vă salut!

Sunt elev fruntaș Solomon Alexia, din clasa a 10-a E, compania a 3-a.

În acești doi ani la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” din Constanța, am învățat ce înseamnă cu adevărat disciplina, sacrificiul și dedicarea. La început, totul mi se părea copleșitor: programul încărcat, regulile stricte și așteptările mari. Era un mediu total diferit față de ceea ce cunoscusem înainte, dar treptat am înțeles că fiecare regulă are un scop și fiecare provocare mă ajută să mă dezvolt. Chiar dacă au fost momente dificile, am învățat să fiu mai organizată, mai responsabilă și mai puternică mental. Bun cart înainte!

Sunt elev sergent Drăgan, parte a prestigiosului Colegiu Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”, unde disciplina, onoarea și devotamentul definesc fiecare zi din parcursul meu.

Am o adevărată pasiune pentru viața militară, găsindu-mi motivația în rigoarea și valorile acestei profesii. Sociabil și deschis, mă înconjur de mulți prieteni, construind relații solide bazate pe respect și camaraderie. Deși uneori simt că sunt admonestat de mulți, privesc fiecare provocare ca pe o oportunitate de a crește și de a mă perfecționa, atât ca om, cât și ca viitor militar.

Colegii noștri

Am onoarea să vă salut!

Sunt elev sergent Stanciu Robert Valentin, din clasa a XI a-C de la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”, și mă simt recunoscător pentru că am plăcerea de a lucra cu 27 de elevi care îmi sunt colegi, aliați, dar și camarazi minunați, fiecare cu personalitatea lui unică.

În calitate de șef de clasă, am înțeles că exemplul personal este cel mai puternic mod de a influența colectivul. În fiecare zi, ne confruntăm cu provocări, de la trezitul înainte de răsărit până la presiunea academică, dar ceea ce ne definește este felul în care le depășim. Fiecare ordin executat, fiecare exercițiu dus la bun sfârșit și fiecare noapte petrecută studiind ne-au format nu doar ca elevi, ci ca viitori lideri.

A fi elev într-un liceu militar nu este doar despre note bune sau reușite, ci despre disciplină, camaraderie și formarea unui caracter puternic.

În liceul militar, învățăm să ne susținem unii pe alții, să punem echipa mai presus de sine și să respectăm valorile fundamentale: onoare, loialitate și curaj.

Fiecare zi petrecută aici ne pregătește pentru viitor, indiferent de drumul pe care îl vom alege. Vom pleca mai disciplinați, mai responsabili și mai pregătiți pentru viață. Dar până atunci, ne rămâne datoria de a continua să ne perfecționăm, să învățăm și să fim modele pentru colegii noștri.

Vă mulțumesc și vă doresc tuturor mult succes în tot ceea ce faceți!

Am onoarea să vă salut! Sunt elev fruntaș Vasile Yanys-Costin, din clasa a X-a E de la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”. Locuiesc în Constanța, de origine sunt din Buzău, am absolvit Școala Gimnazială din cadrul Liceului Tehnologic Topraisar, și doresc să vă împărtășesc povestea din spatele uniformei pe care o port cu mândrie în fiecare moment al zilei.

Totul a început de la o vârstă la care copiii doar ce învață să meargă. În toată copilăria mea, nu au fost absente armele de jucărie și soldații de plastic. Eram foarte pasionat de istoria militară și îmi admiram necondiționat tatăl și bunicul, care făceau parte din armată.

Tatăl meu, plutonier major Vasile Bogdan, m-a susținut întotdeauna în deciziile pe care am dorit să le iau. Datorită lui am reușit să devin atât de atașat de uniforma militară și să-mi doresc ca într-o bună zi să port această uniformă.

Flacăra cea mai mare din mine s-a aprins odată cu plecarea sa în Afganistan, în 2016, în misiunea NATO “Resolute Support”. Am realizat că am un tată curajos, care ar face orice pentru cele trei culori și siguranța familiei mele. După venirea sa din Afganistan, am luat decizia ca atunci când va veni timpul să-mi aleg planurile pentru viitor, doresc să devin ofițer în armata română.

În 2023, am susținut probele de admitere la Colegiul Militar, fiind declarat admis. Acum sunt deja în anul al II-lea de studii la colegiul din Constanța, pășind cu pași siguri pe drumul carierei tatălui meu.

Acesta urmează să plece în februarie 2025 în a doua misiune externă, în Thetford, Regatul Unit, în calitate de instructor.

În ultimul rând, îi urez succes în misiune. Întotdeauna a fost, este și va fi în continuare, pentru mine, un exemplu de urmat.

Între Adevăr și Compromis

Reflecții asupra abjurării în volumul „Apărarea lui Galilei” de Octavian Paler

Prof. dr. Mihaela MATAACHE

Octavian Paler, cu întreaga sa operă marcată de o profundă reflecție asupra condiției umane, reînvie într-un mod sublim dilema morală a alegerii între adevăr și supraviețuire, temă centrală în volumul său de eseuri „Apărarea lui Galilei” (1978). Octavian Paler transpune conflictul extern într-un dialog cu propria conștiință, demonstrând forța psihologică a unui personaj străbătut de traume spirituale. În acest volum, Galileo Galilei devine mai mult decât un simbol al științei – devine imaginea fiecărui individ care, pus în fața unei instanțe totalitare, alege între a rămâne fidel principiilor sale sau a se abjura pentru a supraviețui.

Spirit erudit, acesta adoptă tehnica unui dialog imaginar, acoperind nu doar abjurarea lui Galileo Galilei în fața Inchiziției, ci și un portret al propriilor dileme morale, paralele cu conflictele politice din perioada comunistă. Nicolae Manolescu sugerează că, dincolo de alegerea publică a abjurării, Octavian Paler propune o introspecție care vizează tocmai tăcerea ca formă de compromis. Astfel, își construiește un personaj bântuit nu de teama rugului, ci de temerile unei vieți trăite sub semnul autocompătirii și al compromisului silențios.

Prin această alegere, scriitorul subliniază complexitatea relației dintre adevăr și etică, identificând tensiunea dintre voința de a supraviețui și conștiința care refuză să cedeze în fața unui regim opresiv.

Studiind distincția între procesul exterior, aflat sub jurisdicția autorităților, și procesul interior, evocând un tribunal metafizic, autorul ridică întrebări fundamentale despre natura adevărului și a corectitudinii morale în fața puterii. Astfel, acesta este conștient de efemeritatea luminii, simbolizată de natura și iubirea de viață, în contrast cu tenebrele nopții, în care sunt ascunse cele mai adânci neliniști ale ființei.

Scrierea „Apărarea lui Galilei” devine astfel un simbol al unui proces esopic, în care autorul își trăiește propriile frământări, între adevărurile impuse și compromisurile dezirabile, între conștiința care nu vrea să trădeze și realitatea în care orice formă de rezistență este o cale spre suferință. Asemenea unui proces judecat nu doar de instanțele pământești, dar și de judecăți mai înalte, Octavian Paler se află în fața unei justiții imanente și metafizice, reflectând asupra propriei abjurări prin tăcere și regăsind, într-un final, răspunsul în iubirea adevărului.

Volumul „Apărarea lui Galilei” al lui Octavian Paler este mai mult decât o simplă reflecție asupra unui proces istoric, devenind un dialog profund despre condiția umană, despre dilemele morale ale supraviețuirii și ale compromisului, despre lupta dintre adevăr și dorința de a trăi. Procesul lui Galilei, relatat într-un mod subtil, cu imagini pregnante și un simbolism puternic, devine un pretext pentru a pune în discuție temele universale ale libertății, cunoașterii și sacrificiului personal în fața unui sistem opresiv.

Prin acest volum, Octavian Paler reînvie tema universală a luptei individului cu forțele opresive, dar reîntoarce, totodată, și privirea către sine, către propriile sale conflicte interioare. El reface, astfel, o punte între Galileo Galilei și propria sa experiență, demonstrând că, de-a lungul istoriei, aceleași dileme fundamentale continuă să bântuie conștiința umană, iar oamenii, indiferent de perioada în care trăiesc, sunt condamnați să ia decizii care nu sunt niciodată ușor de purtat. Totodată, Paler își exprimă viziunea despre umanitatea aflată în fața unei căi de compromis, în care adevărul și iubirea pot supraviețui, chiar și în cele mai întunecate vremuri.

Astfel, „Apărarea lui Galilei” nu se rezumă doar la o reflecție asupra unui proces istoric, ci devine o pledoarie universală pentru dreptul de a spune adevărul, chiar și cu prețul propriei existențe. Într-o lume marcată de totalitarism și frică, Octavian Paler sugerează că, totuși, există o cale de a depăși teroarea, iar aceasta este cunoașterea și iubirea, simboluri ale luminii care pot ilumina chiar și cele mai întunecate colțuri ale unei conștiințe înlănțuite

*„Vina mea, prin urmare, e că nu m-am sacrificat
ca să întrețin o minciună.
Chiar nu interesează pe nimeni că aveam șap-
tezeci de ani când am abjurat?”*

Valea Doftanei - Colț de rai

Elev sg. Daria MILU

Barajul Paltinu și Lacul Paltinu, două minuni ale ingineriei și naturii, sunt situate în județul Prahova, pe râul Doftana. Acestea sunt cunoscute nu doar pentru funcționalitatea lor tehnică, ci și pentru frumusețea peisajului pe care îl oferă, atrăgând turiști din întreaga țară.

Barajul Paltinu, construit între anii 1966 și 1971, este un baraj de tip arc cu dublă curbură, unul dintre cele mai spectaculoase de acest fel din România. Înalt de 108 metri și având o lungime la coronament de aproximativ 460 de metri, acesta a fost proiectat pentru a regla debitul râului Doftana, asigurând alimentarea cu apă potabilă a orașelor Ploiești și Câmpina, dar și pentru a proteja împotriva inundațiilor și pentru a genera energie electrică. Structura sa impresionantă este un exemplu al ingeniozității inginerilor români.

Lacul Paltinu, format în urma construirii barajului, este un lac de acumulare cu o suprafață de aproximativ 215 hectare și un volum de circa 56 de milioane de metri cubi. Apa limpede a lacului și peisajul montan care îl înconjoară transformă această zonă într-o destinație turistică deosebită. Lacul este înconjurat de păduri dense și oferă vizitatorilor oportunități pentru activități recreative, cum ar fi plimbările cu barca, pescuitul sau pur și simplu admirarea priveliștilor.

Un alt aspect important al zonei este biodiversitatea. Pădurile din împrejurimi sunt populate cu specii de animale sălbatice și oferă un habitat bogat pentru flora specifică zonei montane. Datorită acestei combinații de tehnologie și natură, barajul și lacul Paltinu sunt locuri frecventate de cei care caută liniște, dar și de pasionații de drumeții și exploratori.

În apropierea barajului, Poiana Ciucaș este un loc amenajat pentru picnicuri și grătare, oferind o priveliște panoramică asupra lacului și a împrejurimilor montane. Această poiană reprezintă un loc ideal pentru familii și grupuri de prieteni care doresc să petreacă timp în natură.

În plus, zona este înconjurată de păduri dense și oferă oportunități pentru drumeții și explorări ale naturii. Pentru cei interesați de istorie și cultură, în apropiere se află și Biserica Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil din Trăisteni, cunoscută și sub numele de "Catedrala Ciobanilor", construită între 1926 și 1942, una dintre cele mai frumoase biserici din Muntenia.

Legende locale adaugă un farmec aparte acestei zone. Una dintre cele mai cunoscute povești este despre un monstru uriaș, asemănător unui șarpe, care ar trăi în adâncurile Lacului Paltinu. Această legendă a fost transmisă din generație în generație de localnici și a devenit parte integrantă a localității.

Ecusonul Companiei I Simbolul unității și valorilor noastre

Elev sg, Daria MILU

Emblema Companiei I din cadrul Colegiului Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” nu este doar un simplu însemn pe uniforma noastră, ci un simbol care ne unește și ne reprezintă ca echipă. Această emblema a fost creată de elev sergent Gheorghe Vlad și reflectă valorile și calitățile pe care le prețuim noi, cei din Compania I.

În centrul ecusonului se află caracatița, un simbol puternic și plin de semnificații. Caracatița este cunoscută pentru capacitatea ei de a se adapta și de a rezista în orice mediu, iar noi, ca membri ai Companiei I, suntem la fel. Fiecare dintre cele opt brațe ale caracatiței reprezintă o valoare care ne ghidează: disciplina, respectul, loialitatea, spiritul de echipă, curajul, responsabilitatea, onoarea și perseverența. Aceste valori nu sunt doar niște cuvinte, ci sunt principiile după care ne ghidăm în fiecare zi, atât în cadrul colegiului, cât și în viața de zi cu zi.

Designul înconjurat de frânghie reprezintă unitatea noastră. La fel cum frânghia este făcută din multe fire împletite care o fac puternică, și noi, elevii din Compania I, suntem uniți prin aceste valori comune. Fiecare dintre noi aduce ceva unic în echipă, dar împreună formăm o legătură puternică, capabilă să depășească orice obstacol.

Emblema Companiei I este un semn de mândrie pentru noi. Ea ne amintește în fiecare zi de responsabilitatea pe care o avem, de faptul că suntem parte dintr-o echipă și că fiecare dintre noi contribuie la succesul grupului. Ecusonul creat de elev sergent Gheorghe Vlad reflectă perfect acest spirit și ne motivează să fim mereu mai buni. Atunci când purtăm acest simbol pe uniformă, ne amintim că nu suntem singuri, că facem parte din ceva mai mare și că avem un rol important în această echipă. Caracatița nu doar că ne protejează, dar ne și amintește de forța și curajul nostru, iar frânghia ne leagă împreună, ca o familie.

Acesta este spiritul Companiei I, și de fiecare dată când privim această heraldică, ne amintim că trebuie să fim uniți, puternici și să ne respectăm valorile.

Ecusonul Companiei a III-a: Simboluri ale curajului, excelenței și unității

Elev frt. Emilia RUSU

Emblema Companiei a III-a de la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” este un simbol puternic și plin de semnificație, care nu reflectă doar identitatea, dar și valorile fundamentale ale instituției. Aceasta este o reprezentare vizuală a spiritului și idealurilor care ghidează formarea elevilor în cadrul liceului militar. Fiecare element din emblema a fost ales cu grijă pentru a transmite mesaje profunde legate de curaj, forță, rezistență, disciplină și dorința de autodepășire.

Figura centrală a emblemei, rechinul, este un simbol puternic al forței, rezistenței și determinării. Prădător al oceanului, rechinul este recunoscut pentru capacitatea sa de a înfrunta orice provocare cu o putere și o abilitate impresionantă, iar acest simbol subliniază atât spiritul competitiv al elevilor, cât și hotărârea de a excela în fața oricăror dificultăți. Rechinul nu are doar un animal puternic, ci și un model al perseverenței și al nevoii de a te adapta în fața provocărilor, iar prin acest simbol, elevii sunt încurajați să adopte aceeași mentalitate de succes, să nu se dea bătăuși și să se pregătească pentru viitorul ce-i așteaptă.

În fundalul emblemei, roza vânturilor joacă un rol esențial, având o stea galbenă dominantă, ce simbolizează orientarea corectă, ghidarea morală și claritatea în luarea deciziilor. Este un simbol care transmite ideea de direcție, dar și de integritate în alegerile făcute. Într-un liceu militar, unde disciplina și principiile fundamentale sunt esențiale, roza vânturilor reflectă educația bazată pe valori solide și pe un sistem riguros de pregătire. Această subliniază importanța de a rămâne pe un drum corect și de a lua decizia în mod responsabil, cu un simț al moralității bine definit. De asemenea, steaua galbenă din mijlocul rozei vânturilor face legătura cu ideea de excelență și aspirație către cer.

Culoarea albastră, care formează fundalul emblemei, este un alt element cu o semnificație profundă. Albastrul sugerează loialitatea, stabilitatea și calmul – trăsături esențiale pentru orice lider militar. Albastrul nu este doar o culoare estetică, ci un simbol al echilibrului emoțional și al autocontrolului, două calități esențiale în formarea unui cadru militar. Mai mult decât atât, această nuanță de albastru evocă și legătura cu cerul și marea, elementele naturale ce sunt, la rândul lor, asociate cu forțele armate.

Conturul galben al emblemei, care sugerează aurul, este un simbol al onoarei, al ex-

Regina la Balcic

Prof. dr. Adrian ILIE

La Balcic pe malul înalt
Regina veghează și cântă
O melodie veche îngână
Și liniștea o înspăimântă.

Din foișor scrutează marea
Și vede pescărușii jucăuși
Așteaptă un vas să vadă în zare
Să acosteze, mai în dreapta, la apus.

Grădinile înflorite o inspiră
Și scrie repede un vers
Semnează Carmen SYLVA
Și gându-i zboară-n Univers.

Geamia albă și semeață
Cu minaretul cel rigid
Este văzută și-admirată
De orice călător grăbit.

Când hogea cheamă credincioșii
Să îl urmeze în neant
O liniște se instalează
Pe malul apei de smarald.

Regina tare-i duce dorul
Acestui loc din Paradis
Și se întoarce întotdeauna
Cu bucurii de nedescris.

„Pe Marea Nesfârșită”

Elev sg, Daria MILU

Vântul bate-n pânzele albe,
Pe mare vasul tăcut se plimbă,
Valurile murmură în taină,
Iar marea-n brațele-i se cufundă.
Stelele strălucesc pe cerul vast,
Marinarii visează la țărml de argint,
Cu inima-n larg și dorul în piept,
Pășesc spre orizont, cu speranța de-a fi liberi.

„Lecția Mării”

Elev cap. Alexandro ROMAN

O navă veche, din lemn și vis,
Pe marea albastră se-ndreaptă-n adânc,
Cu pânze albe și catarge în vânt,
Purtând în inimi doruri de lungi
drumuri.

Cu fiecare val ce o lovește-n trup,
Se-avântă în larg, neînfricată și dreaptă,
O lecție de curaj și libertate,
Nava marinărească, în care visele sunt
legături.

Fereastra Mea

Elev. frt Alessia

Fereastra mea, îngândurată,
Nu mai vede soarele de altădată.

Privește și suspină:
„Unde e crăiasa a mea bogată?

Razele nu se mai aștern
Pe ale mele pervaze de lemn.
Căci doar astrul ce
întruchipează
Un grandios lampadar, ne mai luminează.”

Fereastra mea, înfrigurată,
Simte adierea vântului grăbit
Ce împletește fiecare făclie zbuicismată
Prin pași de vals, un bal de neînchipuit.

„Cel ce-mi era umbră a dispărut,
Frunzele lui și-au luat rămas bun...
Tremur și plâng, pentru că m-a durut
Până și ale mele cântărețe nu mai sunt.”

Natura nu poartă

Elev frt. Alexia SOLOMON

Distanțare socială,
Nu putem merge la școală,
Strada este tristă, goală.
Cu privirile în jos,
Noi am uitat de frumos.
Soarele mai strălucește,
O pasăre ciripește,
Iarba crește.
Natura nu poartă mască,
Vrea mereu să ne zâmbească.

Noaptea

Elev. cap. Anca LAZĂR

Amintiri și vise în noapte cresc.
Luna devine un far călăuzitor,
În bezna nopții, străluce cu mister.

Gânduri călătoresc ca stele fugare,
Cuvinte de iubire dansează în aer.
În liniștea serii, se așterne farmecul,
Un cântec de vis în taina nopții adânci.

Iubirea se ascunde în umbra lunii,
Ca un secret, în inimi rămâne cunună.
Și-n noapte, sub vraja ei stelară,
Se desfășoară o aventură izbitor de clară.

Iar e noapte,

Prin livezi de cireș, în albul lor pur,
Iubirea crește ca un firav fulg de azur.
Pe o veșnică cale spre eternitate,
Steaua iubirii luminează în noapte.

Luna veghează în tăceri adânci,
Ca un far în depărtare, în cer se ridică.
Florile albăstruie sub razele ei,
Povestesc iubiri ce durează mereu.

Departele stele strălucesc în sus,
O melodie sub clarul cerului se-aude, de sus.
Iubirea, ca un ecou în noaptea senină,
În eternitate se desfășoară ca o ruină.

Prin lumi distante, pe câmpii de stele,
Florile albăstrui Țes povești feerice și ele.
Iubirea, un fir delicat, în eternitate rămâne,
În inimi ca o stea, mereu strălucește și bate.

Poetul pe iarbă

Prof. dr. Mădălin ROȘIORU

Poetul pe iarbă face tumbe în gând.
E minunat. Fantastic! E-n al nouălea cer.
Ba-i chiar un pișicher pe un eșichier.
E de toate și-n plus, peste rând, rând pe rând.

M-am regăsit, apoi, în căutări.
Mi-am luat de urmă-n cele patru zări.
În cele nouă ceruri din pământ,
În foc din ape, ba chiar și-n cuvânt.

(M-am regăsit în banii de chirie,
în Practiker, precum și-n teorie.)

Mă mai căuta și una cu coase,
O angheloaie mai bengoasă,
Să-mi toarne niște somn în oase
Ori poate doar să mă descoasă.

(Avea și-o motocoasă de rezervă,
Autoproclamată minervă.)
Atunci m-am destrupat așa de tare
Că am trimis-o la încorporare.

Pași de cadet

Elev frt. Diana CUCU

Pași mici și temuți
 Păreau nevăzuți,
 Pe la început când nu știam
 Că un cadet deveneam.
 Speranța nu moare
 Și de-aia aveam răbdare.
 Încet încet să mi dau seama
 Că au trecut anii ca flama.
 A trecut doar un an și ceva,
 Și toți au ales a cultiva
 Experiențe și clipe sclipitoare,

Înconjurată de zile obositoare.
 Viata nu e grea, doar că se alege
 De către oameni să se îngreuneze.
 Pașii mici sunt stabili și siguri,
 Iar așa ne revin și câștiguri.
 Un liceu poate fi complicat,
 Dar nu așa mult de speriat,
 Căci se creează prietenii strânse
 Care nu pot fi înfrânte.
 Tocmai de-aia ce e frumos,
 Uneori poate fi dureros,
 Dar un Colegiu Militar
 E un loc unitar.

Miop

Elev. frt. Alessia DAMASCHIN

Devin miop văzându-ți zâmbetul
 Sau poate puțin prezbit?
 Pentru cât de mult ți-am admirat sufletul
 Dar ai plecat prea grăbit,
 dulce zâmbet,
 Din al meu suflet zdrobit!

Metaforă, te-am înșelat cu Muzica!

Prof. Tiberiu SPOITU

„Nu e ce crezi”, ți-aș spune
Dar, nu. Azi e mai mult decât ai bănuț
Căci tu mă plimbi hoinar de colo-colo
Iar ea m-aruncă doar în acea lume
Această Muzică...
Poate muta munții din loc
Mai mult decât orice credință...
Priviți cum continentele se-apropie
stinghere!
De mult nu le-a fost dat să se revadă...
Chopin, mă ierți că ți-am
nesocotit
Cea de zecea nocturnă?

Mă-ntreb adesea

Prof. Tiberiu SPOITU

Mă-ntreb adesea
Câte lacrimi ți-au fost necesare
Încât ochii să-ți devină atât de al-
baștri?

Sau, de câte ori ai fost nevoită
Să privești către cer
Pentru a deveni asemeni lui?

Ai mei, privind mereu în jos,
Au luat culoarea pământului
Sfârșit în bulgări sub tălpi...

Pot să-ți înțeleg stinghereala
Mai jos de Infern... nu se cade

Umbra ta rămâne

Elev frt. Emilia RUSU

Te-ai dus, iubirea vieții mele,
Ca vântul care fură stele,
Dar eu rămân pierdută-n zori,
Cu gândul prins de vechi fiori.

În fiecare pas te simt,
Prin ploi, prin șoapte ce se sting.
Iar tot ce-mi lasă timpul gol
E dorul tău, un rece rol.

Nu pot să uit privirea ta,
Nici râsul ce-mi șoptea ceva,
Cuvintele ce-odinioară
Făceau din noapte primăvară.

Acum doar tăcerea strigă,
Te port în inimă, o stigmă
Și zi de zi, în gând te chem,
Dar pașii tăi rămân un semn.

Aș vrea să merg, să te desprind,
Dar tu ești aerul ce-l prind,
Ești umbra mea, ești tot ce sunt,
Iubirea mea, trecut profund.

DE ZIUA MONDIALĂ A MUNȚILOR CARPAȚI PE DRUMUL ROȘU

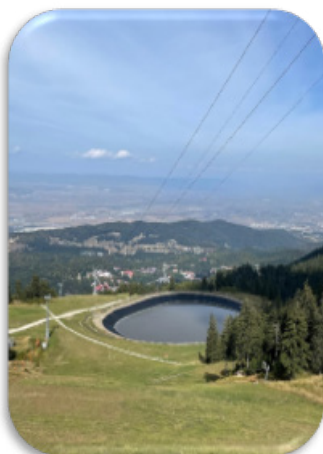
Prof. Claudia HRIȚCU

În fiecare an, pe data de 26 septembrie, șapte țări europene (Polonia, Cehia, Slovacia, Ucraina, Ungaria, România și Serbia) sărbătoresc Ziua Mondială a Munților Carpați. Evenimentul este menit să stimuleze colaborarea statelor în cadrul programelor ecologice și ale biodiversității. Țara noastră deține 40 % din lanțul carpatic (al doilea ca lungime din Europa, 1500 km), unde se estimează că trăiesc cam două milioane de români, în aproximativ 745 de localități.

Ziua Mondială a Munților Carpați, 26 Septembrie, poate fi considerată o sărbătoare națională. Pentru români, Arcul Carpatic reprezintă un veritabil stâlp de susținere al unității noastre naționale. Și pentru că ne-a fost pavăză de-a lungul veacurilor, apărându-ne, hrănindu-ne și oferindu-ne leacuri, cu toții avem acum datoria de a-l proteja și de a-i păstra bogățiile, lăsându-le moștenire generațiilor viitoare.

Prin urmare, elevii fruntași ai clasei a X-a C aflați în cadrul programului național „Școala Altfel”, săptămână dedicată activităților extracurriculare și extrașcolare, în conformitate cu prevederile Art. 4 din ordinul Ministrului Educației nr. 3694/1.02.2024 privind structura anului școlar 2024-2025, au hotărât să marcheze această zi cu un traseu pe Vârful Postăvaru, pornind din Poaina Brașov.

Postăvaru, unul dintre vârfurile cu cele mai spectaculoase priveliști din Munții Carpați, nu este unul foarte înalt (1799 m). Traseul este perfect pentru începători, pentru cei care nu au mai fost niciodată pe un traseu de munte și vor să descopere dacă este o activitate care le-ar plăcea, dar și pentru toți iubitorii de natură, de munte sau de mountain bike. Nu necesită un echipament special, singura pantă ceva mai abruptă și mai solicitantă este în apropierea cabanei Postăvaru, cu aproximativ 30 de minute înainte de sosire. După ce se trece de telecabină și se ajunge pe creastă, ultima parte a drumului (aproximativ 50 de metri) este stâncoasă. Aici s-ar impune o încălțăminte mai adecvată și mai multă grijă. Dar pentru că există și o balustradă, cu multă atenție, se poate urca binișor și în adidași cu talpă aderentă. De pe vârf avem vedere 360 grade și putem observa numeroase masive precum: Ciucaș, Piatra Mare, Bucegi, Piatra Craiului.

La întoarcere am luat telecabina, care se afla în imediata apropiere a vârfului.

- început traseu: Poiana Brașov (lângă gondolă)
- sfârșit traseu: vf. Postăvaru
- dificultate: ușor - mediu
- lungime: 6.6 km
- durată: aprox. 3h
- altitudine minimă: 1016 m
- altitudine maximă: 1799 m
- marcaj: pătrat alb cu cruce roșie
- data: 26 septembrie 2024

Contraamiralul Nicolae Dumitrescu - Maican, la comanda flotei în timpul războiului de independență

Prof. dr. Adrian ILIE

Nicolae Dumitrescu - Maican a fost un brav ofițer de marină care a pus interesul național mai presus de interesele personale și a căutat să obțină rezultate foarte bune în misiunile încredințate, chiar dacă uneori s-a confruntat cu acuze și pierderea unor poziții.

Nicolae Dumitrescu (sau Dimitrescu)-Maican a fost un bucureștean născut în 1846, când destinele Țării Românești se aflau în mâinile domnitorului regulamentar Gheorghe Bibescu. De mic copil a fost atras de ambarcațiuni, iar în 1863 a participat la probele de concurs pentru admiterea într-o școală navală.

Nicolae Dumitrescu-Maican

Va fi trimis la Brest pentru a se școli în domeniul naval, unde România se afla la începuturi, iar domnitorul Alexandru Ioan Cuza avea mari speranțe că statul pe care îl conducea va avea cândva ieșire la Marea Neagră. Anual avea să primească câte 250 de galbeni din partea statului român, pentru pregătirea la școala din Franța.

După doi ani, în 1865, se afla printre absolvenții școlii franceze, primind o bursă pentru încă doi ani de specializare. Speranțele care se puneau în el erau foarte mari, din acel moment. Fără îndoială că cei din țară văzuseră un potențial uriaș în dezvoltarea sa profesională și se hotărâse să se investească în acest sens.

A înaintat în grad: de la sublocotenent în 1865, la locotenent în 1868, căpitan în 1870, maior în 1874, locotenent-colonel în 1877 și colonel în 1880.

A comandat bastimente navale precum „România” sau „Ștefan cel Mare”, iar în calitate de maior a comandat Flotila fluvială. Nu a rămas mult timp la comanda acesteia, fiind eliberat din această funcție în vremea lui Carol I, pe motiv că ar fi avut preocupări comerciale cu o firmă deschisă pe numele său, în Galați, situație incompatibilă pentru un ofițer de carieră.

A fost rechemat în activitate în 1876, fiind numit ofițer de stat major în cadrul Marinei. Din 1877 a primit în subordine bateriile de coastă de la Calafat, în număr de 8. Sub atenta sa conducere, acestea s-au remarcat în timpul operațiunilor de pe Dunăre, odată cu declanșarea ostilităților dintre Turcia și România. Au fost executate trageri de artilerie asupra localității Vidin și au susținut înaintarea trupelor române dincolo de fluviu, către sud, în Peninsula Balcanică.

O misiune importantă a fost reprezentată de construcția podurilor mobile peste fluviu, pentru a permite armatei române să treacă dincolo de acesta, având în vedere participarea la operațiunile militare, după primirea de către Carol I, a telegramelor din partea Marelui Duce Nicolae. O altă misiune la fel de importantă, dar foarte riscantă, a fost amplasarea barajelor de mine pe fluviu, pentru a dejuca planurile inamicilor.

Pe departe cea mai grea misiune a fost distrugerea monitorului otoman PODGORIȚE, ce avea misiuni de patrulare pe fluviu, între Vidin și Rahova. Fiind o navă greu de distrus, datorită capacităților sale, Maican a luat decizia de a folosi mortierele pentru un atac direct pe puntea navei, ce i-ar fi fost fatal. Cele trei baterii constituite au acționat din ostrovul Canapa, iar la 7 noiembrie 1877 au deschis focul asupra monitorului otoman. La cea de-a 77 salvă (nimic nu era întâmplător, ne aflăm chiar în 1877!) monitorul otoman a fost scufundat. A primit felicitări din partea Ministerului de Răzbel, pentru clarviziunea operațiunii și succesul acesteia.

Ca urmare a acestor merite, a fost numit la conducerea Corpului Flotei din 1879 până în 1888. Filozofia sa de organizare a serviciului fluvial și maritim al statului avea în vedere crearea unei flote pe Dunăre și pe Mare, mai cu seamă după primirea în cadrul Congresului de pace de la Berlin din 1878, a Dobrogei, Deltei Dunării și Insulei Șerpilor din Marea Neagră.

România obținea ieșirea atât de râvnită și de așteptată, la Marea Neagră, iar potențialul de dezvoltare și de afirmare, atât din punct de vedere comercial, cât și militar, era enorm.

Bătăliile de pe Dunăre în anii 1877-1878

Confruntarea de la Zimnicea

Presiunea examenului. +/- Stres

Prof. Geanina-Petronela ROȘU

Viața de elev presupune participarea la mai multe forme de evaluare. Fiecare dintre ele aduce o anumită presiune. Începând cu simplele teste de la finalul unei unități sau al unui interval de studiu, până la examenele definitive pentru evoluția celui care învață, stresul își face apariția în moduri diferite. Cum poate adolescentul sau tânărul să evite transformarea acestuia într-o reală piedică? Nu există o „rețetă” universală, dar pot fi identificate aspecte care să îl ajute.

Suntem ființe umane și este normal să resimțim puțină neliniște înaintea unui examen. De cele mai multe ori, această emoție are darul de a ne ajuta să ne pregătim, să intrăm în procesul de conștientizare a necesității unui plan de studiu și a concentrării resurselor proprii. În doze adecvate, aceasta este benefică, ne oferă impulsul de a ne organiza, ne motivează. Transformarea ei în anxietate are consecințe nedorite. De fapt, presiunea interioară nu este generată de examen în sine, ci, mai degrabă, de consecințele unui rezultat nedorit. Cei mai mulți dintre tinerii care susțin bacalaureatul sau o probă de admitere la o formă superioară de învățământ dezvoltă temeri legate de ceea ce ei consideră a fi un eșec. O notă mică sau chiar „pierderea” examenului reprezintă un scenariu care pune o presiune majoră asupra elevului. Este o perioadă delicată în viața fiecăruia, dar este nevoie de conștientizarea faptului că viitorul oferă soluții, iar dacă rezultatul nu este cel dorit există moduri de a depăși eventuala criză, de a găsi alte oportunități. Ușile nu stau totdeauna închise, fiecare are forța și resursele necesare de a deschide cel puțin una dintre ele.

Drumul către diminuarea stresului poate conține câteva dintre următoarele „indicații”: stabilirea unui plan de studiu (unul realizabil zilnic, nu unul extrem de încărcat, a cărui nerespectare poate crea dezamăgire sau frustrare), sistematizarea informațiilor (împărțirea lor în capitole, subcapitole, paragrafe), sublinierea ideilor principale, a definițiilor, a termenilor-cheie, utilizarea culorilor, discuții cu colegii, inventarea unor formule proprii de memorare. Ar fi de ajutor stabilirea unei anumite rutine, a unui program pentru studiu, care să alterneze cu pauze de mișcare sau de odihnă. Somnul poate fi un aliat, dacă îi sunt oferite cel puțin șapte ore, deoarece în timpul lui informația se sedimentează și creierul se pregătește pentru o nouă zi de învățare. Relațiile cu ceilalți (familie, colegi, profesori) pot contribui la armonizarea cadrului de studiu. Ajută și expunerea la condițiile de examen, prin participarea la alte competiții în care tânărul să își observe comportamentul și să încerce să își disciplineze emoțiile.

Încrederea în forțele proprii se poate clădi în această perioadă prin efort propriu, dar și cu ajutorul familiei sau al școlii. Examele reprezintă doar o mică parte din viața fiecăruia, ele au rol de a influența destinul, dar nu de a-l defini. Gestionarea presiunii lor este dificilă, nu imposibil de realizat. Prin muncă susținută – cu materia de parcurs și cu sine – tânărul ajunge să deschidă ușa potrivită.

Succes!

Loading...

Liceul – Locul unde visurile întâlnesc Realitatea

Elev sg. Daria MILU

Eseu

Pentru mulți, liceul reprezintă o perioadă de tranziție între copilărie și maturitate, locul unde visurile încep să fie puse la încercare. În fiecare zi, elevii intră în clase cu aspirații mărețe, dar, treptat, se lovesc de realitățile vieții.

Liceul este locul unde visurile se întâlnesc cu primele dezamăgiri, cu primele lecții dure despre eșec și succes. Este momentul în care descoperim că drumul către realizări nu este unul drept, ci plin de obstacole și provocări. Și totuși, această confruntare cu realitatea ne ajută să ne cristalizăm mai bine obiectivele și să înțelegem cine suntem cu adevărat.

În acest spațiu, visurile nu dispar, ci se transformă. Se modelează după experiențele de zi cu zi, după eșecuri și reușite. Aici, fiecare elev învață că realitatea nu este dușmanul visurilor, ci uneori chiar sprijinul necesar pentru a le face posibile.

Pe unde ne plimbăm?

Prof. Tiberiu Alexandru SPOITU

Vocabulele sunt corpul sonor al cuvintelor. Și-avem asemenea cuvinte ce ne scot la plimbare de câte ori le dăm ocazia. Plimbarea mea de dimineață a fost însoțită de cuvântul „himeră”. Îmi răsună în căști și-l percepeam ca pe-o mână tândră de femeie ce-mi mângâie obrazul. La fel, orașul nu era acela-n care-mi oboseam picioarele, ci era orașul cuvântului meu. În absența lui, n-aș fi ieșit din casă, așa cum în absența lui „mâine” aș admite să nu mă mai trezesc din somn.,

„Nu ne plimbăm prin pădure, ci ne plimbăm prin cuvântul „pădure” - întâlnesc scris la Foucault, în vreme ce sorb un espresso... Cum adică? Cele trei fete de la masa de vis-a-vis, care râd din ce în ce mai zgomotos, sunt doar reflexul cuvântului ce-mi alintă auzul? Nici măcar nu le văd, nu știu cum sunt îmbrăcate, doar sunetele mă fac să le identific astfel și să le acord o semnificație.

Nu mă încercă nicio emoție luând apoi contact cu imaginea lor reală, aproape că nu se deosebesc de stâlpul de iluminat din față. Și totuși, în prezența lor și ultimele celule ale mele par s-aibă urechi... Mă ridic amețit din aceste vocabule și merg să-mi dau cu altele-ntâlnire. Fiecare pas e o astfel de incursiune în intimitatea cuvintelor care ne locuiesc sau în care locuim. Încrederea pe care mi-o arată mă-ndeamnă să le fiu fidel până la capăt. Aici m-am păcălit anterior: Metafora și Muzica erau totuna, doar că vroiam să le joc o festă ca să-mi arate cât mă îndrăgesc... Am sfârșit prin a mă păcăli singur. Iar ele stau la masa de alături și, împreună cu Vocabula, râd zgomotos, sorbind discret cu paiul, tustrele, din același pahar. Eu.

Arta de a învăța din greșeli

Elev sg. Daria MILU

Greșelile sunt adesea privite ca eșecuri, dar în realitate ele sunt oportunități de învățare. A învăța din greșeli este o abilitate care se dezvoltă odată cu experiența și care joacă un rol fundamental în progresul nostru personal și profesional. Fiecare pas greșit este o lecție, o șansă de a înțelege mai bine ce nu a funcționat și de a ajusta abordările viitoare.

De exemplu, atunci când întâmpinăm dificultăți la școală, o notă mai mică poate fi un impuls să ne îmbunătățim tehnicile de învățare sau să căutăm ajutor suplimentar. În loc să ne concentrăm asupra eșecului în sine, este important să ne întrebăm ce am putea face diferit data viitoare.

Astfel, a învăța din greșeli nu presupune doar o reflecție asupra trecutului, ci și o dorință activă de a ne îmbunătăți și de a deveni mai buni. Acesta este un proces continuu de auto-descoperire și adaptare, care contribuie la dezvoltarea noastră ca indivizi.

Şosete roz

Elev. plt. maj. Roxana TĂGÂRȚĂ

În pantofarul din hol aceleași perechi rigide, în culori sigure pe ele, șopteau, când și când, diplomat, purtându-și semețe șireturile albe chiar și acolo unde cerculețele ovale din metal ar îndrăzni, poate în alte perechi, să lase obraznice pete permanente de un negru antisocial. Toate stăteau drepte, toate gri, negru, alb; ici-colo un bleumarin roial, măcar duce dacă nu chiar prinț, sau cel mult un maro serios. Toate zăceau, niciuna nu făcea altceva decât să mediteze. Pantofarul vechi, dar curat – care amintea de acel bătrânel nesuferit care stă mereu în strana „lui” la capelă - tăcea și el, pregătit în orice moment să îi țină morală oricui cutează să întrerupă alunecarea în vid a oricărui sunet neliniștit.

Urmând giratoriul, aceleași coloane robotizate, ordonate în ceva ce parcă alungă atributul umanității, de oameni grăbiți și scorțoși, mergeau în ritmul acelor de ceașornic: elemente de decor urban, minți dirijate pe axa discontinuă, albă, mânate de programe nesfârșite de matrici ale sarcinilor tipice „corporatristilor”.

Mă uitam buimacă, parcă abia trezită dintr-un somn bine meritat, ca răsplată a faptului că mâncasem înghețată cu fistic la micul-dejun, ignorând total migdalele bătrâne de pe bufet și că nu făcusem nici pilates. Reușisem! Cum spuneam, priveam perplex o adunătură de indivizi care - fără voia lor - mă izolau într-o sferă parfumată de vise și visuri, sub un acoperiș de sticlă prin care-mi aținteam ochii - mereu prea curioși - la stele; la acele stele ale căror colțuri îmi zgârie noaptea astrul și la acele stele care-mi mângâie fața când încep să strălucească.

Aveam o colecție impresionantă de șosete: roz, violet, albastru, verde. Fiecare cu o părere, cu o personalitate aparte; problema e că mereu trebuie să le supun unui joc de rol, să le chinui să „pescuiască” puțin aer în canicula sufocantă a tiparului. Le mascam adesea în teniși înalți, peste gleznă, în pantofi cu toc potrivit, fără baretă, pentru că intrasem de curând în categoria domnișoarelor. Mereu anxioasă, nenorocindu-mi unghiile și – implicit – cuticula, rămâneam neclintită la gândul că poate stând jos o să se vadă rozul șosetelor, riscând astfel să fiu „demascată”! În felul ăsta aș fi fost prinsă direct asupra faptului împlinit! Găsită cu amprente unei minți netipizate, cu șosete lipsite de seriozitate! Congresul monotoniei umane m-ar exclude, iar mai mult decât atât, mai grav chiar, aș depăși conturul! Aș depăși cu roșu forma de cerc, aș mângâli cu verde un soare-triunghi în colțul de jos! Dezvăluirea infidelității mi-ar prăbuși aspirațiile diplomatice, mi-ar exclude din pantofar singura pereche de pantofi care, și-așa, se abțin cu greu săracii să nu ureze „bună dimineată!”!

Dar până la această ipotetică infidelitate, mă chinuiam zilnic, ca un adevărat contorsionist, să-mi înghesui toate visurile în dormitorul pe care-l redecorez cu propriile nuanțe, să-mi stăpânesc fiecare emoție care îmi ridică fie o sprânceană, fie colțurile buzelor, să-mi liniștesc fiecare fir prea blond, prea șaten, prea ars sau prea tocit și să-l conving să nu mai treacă de brazda abia fixată cu gel. Mă măcina mult prea tare încercarea naivă de a înghesui dragostea în parametri clasici.

Spectrul prea fad, cerul prea senin și servietele prea drepte în cutele lor din piele de bizon, stârpeau toate, ucideau, chiar, orice suflare atipică. Absorbeau undeva, într-o ușiță spre abis, orice surâs scăpat așa, că ești, că existi, că sunt și că exist, și ajungea conturul ăsta să te asimileze și pe tine, să te ciobească până intri în tipar, să-ți pândească fiecare izbucnire până scăpai de obiceiul de a râde prea mult, prea tare, prea zgomotos, până când încetai să ridici ochii mai mult decât cele șapte etaje, până te convingeai, în sfârșit, că iubirea are loc într-un spațiu strict amoros.

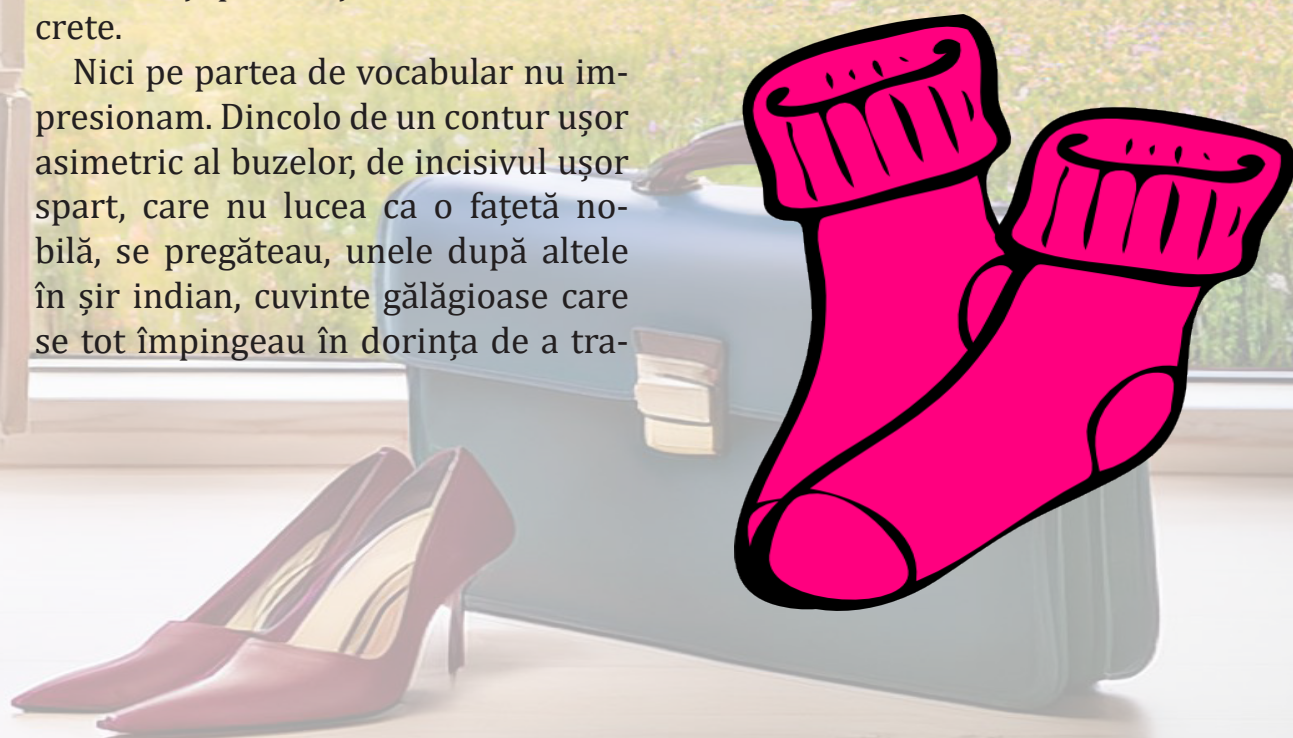
Cumva reușeam să nu împărtășesc nicio astfel de calitate. Aveam un iris care oferea mereu un orizont vizual mai bogat decât era prevăzut în norm. Vedeam și ce trebuie văzut și ce nu se cuvine privit, simultan, împărțind împreună aceiași actanți. Îndrăzneam să rămân până după lăsarea cortinei, asistând la jocuri de umbre pe pereți, observând binele dansând în tandem cu răul, șoptindu-și unul altuia secrete.

Nici pe partea de vocabular nu impresionam. Dincolo de un contur ușor asimetric al buzelor, de incisivul ușor spart, care nu lucea ca o fațetă nobilă, se pregăteau, unele după altele în șir indian, cuvinte gălăgioase care se tot împingeau în dorința de a tra-

Și iată-mă azi! Vorbesc cu florile și mă rog să-mi picure în suflet din culoarea lor, cânt cu nou-născuții, pe care îi bat adesea la cap să mă învețe limbajul lor simplu, atât de complicat, și tac abia cu oamenii, pe care încerc, din răspuțeri, să-i simt.

Și nu pot să-mi impun în ce limite să simt, mai mult, mai puțin, mai acum sau mai târziu! Nu pot să-mi feresc îndrăzneala față de vibrația niciunuia dintre ei, să-mi reprim tentația de a-i vedea fără filtru, fără eschive, de a ajunge unde lupa e degeaba, unde se strâng în brațe ispita și noblețea.

Caut. Încotro? Nu cred că voi ști vreodată... caut ceea ce poate am găsit deja, dar nu merit să cunosc. Mă uit după sămânța fiecăruia, după felul în care îi alunecă privirea în gol, după modul în care sufletul îl mai trădează, după dulcea suferință care îl schimbă atât de mult! Și nu m-aș schimba, nu m-aș trage la indigo! Aș păstra ia din fir de dor și aș încerca, pe cât posibil, ca nu cumva, căutându-i pe alții, să mă pierd pe mine!

Vibrație

Elv. plt. maj. Roxana Tăgârță

Nu trec prea mult prin acest pustiu, plictisită sau nu de stațiile aglomerate de priviri și ecouri și, totuși, atât de goale, la care am tot coborât sau urcat, și cred că ar trebui să-ți las și ție papirusul care odinioară, când cerul nu încăpea în ochii mei și roua îmi săruta fiecare rană, îmi entuziasma întreaga ființă.

Nu în scopul de a-ți picura, de a-ți strecura prin sita sufletului meu - acum prea rece, prea serios - voiciunea, încheg acest „prolog” - s-ar putea prea rigid - ci pentru a te îndruma să guști din potir cu sete, fără așteptări, creându-ți propriile interpretări, lăsând ochelarii de cinema acasă (ca ajutor de la predecesori), să critici lumea așa cum simți, așa cum ea-ți face sau nu loc printre ceilalți pioni pe marea tablă de joc.

Pe lângă recile cuvinte, să păstrez din parte-mi admirația pentru tot ce arde: pentru foc, pentru soare, pentru dragoste... Știu - și vei ști și tu - că soarele îți arde doar partea superioară sau anterioară. Dar atunci când vei simți că, în sfârșit, binecuvântează cu toropeală pe ambele părți, să rămâi acolo! Să nu-ți fie frică la gândul că poate te arzi! Ți-ai dorit atât de mult! Rămâi locului, caramelizează-ți corpul și nu aștepta apusul! Vine, și-așa, prea repede și rare vor fi aceste momente! Mă gândesc că te vor învăța să fugi de foc: să nu deschizi aragazul, să nu faci foc de tabără seară, să nu te joci cu chibriturile.

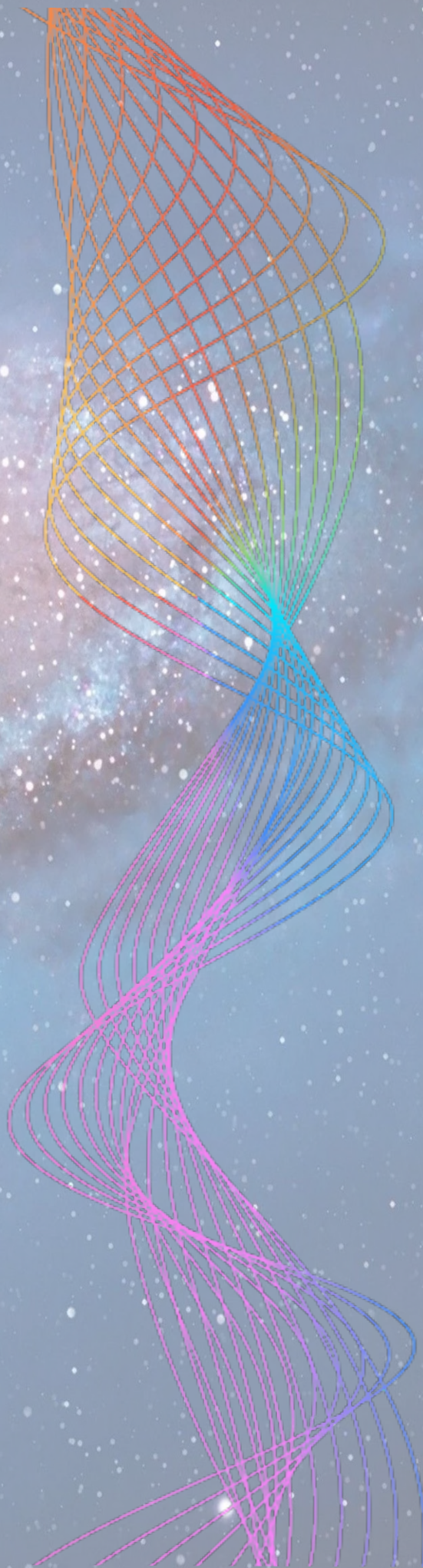
Spune-mi, n-ar putea să ardă, să distrugă focul tocmai din lașitatea asta a noastră? Radiază așa cum poate într-un spațiu prea lipsit de lumină, de curaj! Eu te invit să-ți incendiezi sentimentele, să dai foc întregii tale inimi când simți!

Altfel o vor face alții pentru tine și atunci vei fi doar scrum, iar nu lumină de artificii! Lasă-i să te protejeze, dar nu le permite atentarea asupra propriilor scântei! Rămâi, te rog, un element în puterea sa deplină! Luminează tu lumea, aprinde-o de la fitil! Ai curaj, nu te pierde între atâtea sclipiri! Ești o rază, strălucește!

Și cu valurile te vor amenda mult... Ei, bine, vor fi și zile când se va frânge sufletul tău. Te vei sparge așa cum doar marea o mai face izbindu-se intenționat de un mal; doar ea te va înțelege atunci, doar în spumele ei vei mai întâlni ceea ce ai tu în inimă, bucăți tăioase de scoici, șiraguri lungi de alge care te sufocă, perfide. Nu te pierde între valuri prea mari, dar îndepărtează-te de mal, agață-te de dorințe și stăpânește oceane întregi, condu largul, dă-i mării un sens, o direcție! Poate nu voi fi eu, dar voi trimite, cumva, pe cineva care să te împingă, să-ți dea vânt când tu încă ești indecisă, când sarea care-ți ondulează părul încă te înspăimântă. Vreau să te lupți cu valurile, să-ți găsești singură răsuflarea atunci când vârtoarea altora va încerca să te cuprindă în vârtejul ei! Sper să te arunci de pe stânci, să înoți cu capul la fund, să cauți insule discontinue și noi forme de viață în necunoscut.

Nici de dezordine n-aș vrea să fugi. Încearcă s-o înțelegi, să te convingi de ordinea prestabilită a lucrurilor. Lipsește-te de tipare, învăță de la culorile amestecate de pe cer, de la florăriile în care mirosurile nu se mai înțeleg, de la simbioza rufelor murdare de atâta trăit! Stai în mijlocul vieții, fă-ți singură ordine în suflet și nu pune hainele bune lângă cele noi, aranjează așa cum vrei tu, așa cum doar azi vei mai simți, mâine atâtea vor fi deja trecute! Dormi în rochii de bal și cucerește viața încă purtând papuci de casă! Ferește-te de ordine strictă, tu nu trăiești într-un cavou, tu trăiești în interiorul unui muzeu de simțuri care acum își ridică piloni, acum își umple pereții de poze, icoane și sculpturi! Rupe din haosul bolții cerești, care și-așa cu greu se strecoară printre genele tale dese! Ia cu nesaț tandrețea fiecărui apus, pune-o pe toată la tine în inimă!

Să fugi mâncând pământul, gonind nebunește printre izlazuri și grădini atunci când vor încerca să te cuprindă! Când vor vrea să te vâre în așa-zisa lor societate; vor masacra tot ce ai tu mai bun, mai viu. Tu ia-ți comoara, sclipirea ochilor și firul împletit, și împrietește-te cu munții, șoptește cu văzduhul, caută să te înțelegi cu florile tinere, cu păsările fricoase și cu dealurile dulci! Leagă-te în balansul nucleului, aici, unde începe viața; unde se contopesc toate într-un vals malefic în dorința de a stăpâni universul! Ia cu tine tot! Ia și curaj, și energie, și fericire! Culege-o din stupul ei, din castitatea sa, ia ce-ți pofteste sufletul! Oferă-ți luxul de a trăi în fiecare zi, de te depărta de impresia care a cuprins colectivul. Clipește în fața acestei ceți care umbrește, de fapt, esențialul! Tu radiază, radiază cu toată ființa ta, cu toată puterea ta de a cunoaște lumea! Nu te stinge sub umărul altcuiva, nu te lipsi de strălucire! Trăiește cu nesaț, iubește ceea ce alții pot numai urî!

TR-85M1 „Bizonul” – Ultimul

Tancul TR-85M1 „Bizonul” este cea mai avansată variantă a tancului TR-85, dezvoltat în România în anii '80. Acesta reprezintă un efort de modernizare pentru a aduce TR-85 la standarde compatibile cu NATO, având îmbunătățiri semnificative la nivel de blindaj, sisteme de conducere a focului și mobilitate.

8 5

TR-85M1 „Bizonul”

Istoria și dezvoltarea

Istorie: Dezvoltat din TR-85, derivat al T-55, TR-85M1 a fost modernizat în anii '90-2000 pentru a îmbunătăți mobilitatea, protecția și sistemele de foc. Este principalul tanc al Armatei Române, dar depășit față de standardele NATO actuale.

tanc românesc modernizat

Elev cap. Andrei PETCU

Caracteristici:

- > Tun: 100 mm A308 (41 proiectile, APFSDS-T, HEAT, HE).
- > Mitralieră: 7,62 mm PKMT (coaxială), 12,7 mm DShK (antiaeriană).
- > Blindaj: Compozit cu ceramică și Kevlar, protecție NBC.
- > Mobilitate: Motor 860 CP, 60 km/h, autonomie 400 km.
- > Electronice: Sistem „Ci-clop-M”, vizor termic SAGEM, comunicații NATO.
- > Echipaj: 4 membri.

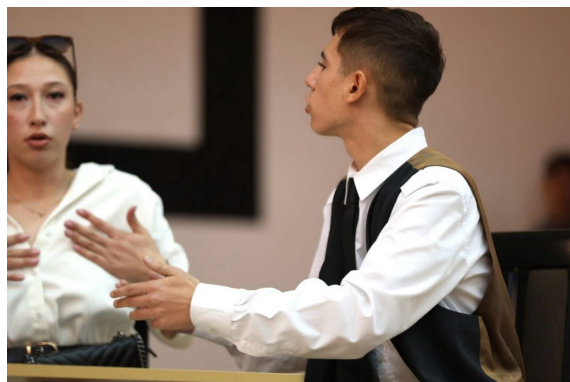
Unități active: ~54 în serviciu.

Festivități și evenimente importante la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”

Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” este o instituție de elită, cu o tradiție solidă în formarea liderilor Armatei României. Evenimentele organizate aici reflectă respectul față de istorie, educația de excelență și promovarea valorilor naționale.

143 de ani de la înființare 3 octombrie

Aniversarea colegiului a fost marcată prin momente artistice: recitaluri de vioară, chitară, dans popular și teatru, care au evidențiat tradiția și talentul elevilor.

Participarea la Black Sea Defense and Aerospace (BSDA)

În perioada 22-24 mai, elevii Colegiului Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” au participat cu mândrie la Black Sea Defense and Aerospace (BSDA) 2024, cel mai mare eveniment regional dedicat apărării și securității. Alături de cadrele militare, elevii au promovat oferta educațională a colegiului și au împărtășit experiențele lor din viața de elev militar. În această ocazie, elevii au avut șansa de a interacționa cu vizitatori din domeniul apărării și securității, contribuind activ la promovarea educației militare de excelență și a valorilor armatei.

Sărbătoarea Crăciunului

Colinde, dansuri tradiționale și moderne, teatru și interpretări muzicale au creat o atmosferă festivă, întărind spiritul comunității colegiului.

Încheierea promoției 2020-2024

După patru ani de pregătire, absolvenții părăsesc colegiul pregătiți pentru carierele lor militare, cu prietenii durabile și valori solide.

Ziua Națională a României – 1 Decembrie

Elevii și cadrele militare au participat la ceremonii, defilări și recitaluri patriotice, aducând un omagiu eroilor naționali și promovând unitatea și devotamentul față de țară.

Tabăra militară internațională Iulie 2024

Elevii au participat la o tabără în Munții Bucegi, alături de colegi din Italia și Letonia, dezvoltând abilități de supraviețuire și spirit de echipă.

Deschiderea anului școlar 2024-2025

Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” a desfășurat luni, 9 septembrie, festivitatea de deschidere a anului de învățământ 2024-2025.

Campionatul sportiv al Colegiului

„Succesul nu este final, eșecul nu este fatal:
ceea ce contează este curajul de a continua.”

Winston Churchill

Cu ocazia Săptămânii Europene a Sportului, elevii CNMAIC au desfășurat, în intervalul 1 octombrie - 8 octombrie, o serie de activități sportive, sub îndrumarea profesorilor de educație fizică Valeria Hînză și Teo Dăineanu, împreună cu antrenorul colegiului, Mircea Ungureanu. Competițiile sportive au inclus atât jocuri de echipă, cât și individuale, cum ar fi minifotbal, volei, baschet, cros și șah.

Aceste activități sunt menite să mențină elevii într-o stare optimă de sănătate și într-o condiție fizică excelentă, pregătindu-i pentru admiterea în academiile militare.

**COLEGIUL NAȚIONAL
MILITAR
„ALEXANDRU IOAN CUZA”
CONSTANȚA**

*Lotul sportiv la Alba Iulia, 18 mai 2023,
Olimpiada sportului școlar militar*

Performanțe remarcabile pentru echipa noastră de volei!

Echipa de volei a școlii noastre a avut o evoluție deosebită în competițiile recente, reușind să obțină locul II la Olimpiada Națională a Sportului Școlar (ONSS) - etapa județeană. Jucătorii noștri au demonstrat ambiție, muncă în echipă și determinare, luptând până la ultimul punct pentru a ajunge pe podium. De asemenea, la Spartachiadă, am reușit să obținem o victorie importantă împotriva echipei din Breaza, arătând că suntem o echipă competitivă, gata să facă față oricărei provocări. Felicitări întregii echipe pentru aceste rezultate excelente! Suntem mândri de voi și așteptăm cu nerăbdare competițiile viitoare!

Excelența în baschet: Performanțele remarcabile ale echipei de liceu

Echipa de baschet a liceului nostru a demonstrat, prin muncă și determinare, că excelența se construiește în timp. Câștigătoare a Spartachiadei pentru al doilea an consecutiv urmând să participe la a treia competiție în același format, echipa a dovedit că spiritul de echipă și disciplina sunt cheia succesului. Pe lângă acest rezultat remarcabil, jucătorii noștri au obținut locul II la Olimpiada Națională a Sportului Școlar (ONSS) anul trecut și au dominat Cupa Liceelor, adjudecându-și trofeul doi ani la rând. Performanțele lor sunt o dovadă clară a talentului și devotamentului, ei reprezentând cu mândrie liceul în fiecare competiție!

Balul bobocilor 2024

Elev Ionuț MOCANU

Balul Bobocilor din acest an a fost o seară plină de emoții, entuziasm și momente memorabile, marcând o ediție specială datorită venirii noilor boboci în sistemul militar. Spre deosebire de edițiile anterioare, acest bal a fost cu adevărat deosebit, având loc momente spectaculoase ce au încântat întreaga audiență.

Primirea bobocilor a avut loc în sala de festivități, unde DJ-ul a reușit să creeze atmosfera perfectă pentru începutul serii, mixând diferite stiluri muzicale care au adus toată lumea în spiritul petrecerii. După ce invitații au ajuns, ospătarii i-au invitat la masă pentru a degusta primul fel de mâncare, o delicată care a fost apreciată de toți, în special după atâtea ore de dans și distracție.

După masă, bobocii s-au pregătit pentru intrarea în ringul de dans, unde au avut ocazia să arate momente „pline de magie”, pregătite cu multă muncă și pasiune. Fiecare moment de dans a fost însoțit de coregrafii expresive, care au transmis mesaje puternice și au scos în evidență personalitățile fiecărei perechi. Aceste dansuri nu au fost doar o simplă prezentare, ci o adevărată dovadă a creativității și imaginației coordonatorilor și concurenților.

În timpul serii, fiecare pereche a avut ocazia să își demonstreze talentul, iar momentul culminant a venit atunci când au fost anunțați câștigătorii „Miss” și „Mister Boboc”. Emoțiile erau palpabile în sală, iar toți au votat pentru perechea care considerau că a avut cel mai bun moment al serii. După numărarea voturilor, fiecare pereche a fost chemată pentru a afla cine a câștigat. Nu se poate descrie în cuvinte cum s-au simțit cele zece perechi, fiecare având șanse egale. Pentru a decide câștigătorii, s-a organizat un miniconcurs de cultură generală, unde fiecare răspuns greșit adăuga o doză de amuzament și o tensiune suplimentară în sală.

Pe măsură ce seara s-a încheiat, au fost anunțați câștigătorii balului, iar echipele lor, formate din pereche și coordonatori, s-au bucurat de un moment de euforie, dar și de tristețe pentru colegii lor, care, de asemenea, au avut momente fantastice. După anunțarea câștigătorilor, invitații au continuat să se distreze până în zori, cu muzică și voie bună.

În final, când balul s-a încheiat și toată lumea a părăsit sala, am rămas cu o întrebare: cum a fost dimineața de după bal pentru fiecare boboc? Probabil că toți aveau amintiri de neuitat și un zâmbet larg pe față, gândindu-se la magia serii care tocmai s-a încheiat.

Avansare în gradul onorific

„Un lider adevărat are încrederea de a sta singur, curajul de a lua decizii dificile și compasiunea de a asculta nevoile celorlalți.” - Generalul Douglas MacArthur

Vineri, 19 decembrie, Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” a organizat ceremonia de avansare în grad onorific pentru elevii de clasa a XI-a. Datorită performanțelor academice remarcabile, implicării în activități extracurriculare și abilităților militare demonstrate, 36 de elevi au fost avansați în grad. Ceremonia s-a desfășurat pe platoul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, în prezența Comandantului Colegiului, comandorul Cornel-Marius Abagiu, alături de cadrele militare și didactice.

Le urăm mult succes acestor tineri în activitățile viitoare, însoțite de înțelepciune, dedicare și perseverență în tot ceea ce își propun să realizeze.

Promoția 2020-2024

Festivitatea de absolvire a promoției 2020-2024

Promoția 2020-2024

Într-un cadru maritim, plin de simboluri și de actualitate, elevii Colegiului Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” au sărbătorit încheierea anului școlar 2023-2024 într-o atmosferă plină de emoție și bucurie. Prezența la acest eveniment a domnului Silviu-Iulian Coșa, prefectul județului Constanța, a domnului viceamiral Mihai Panait, șeful Statului Major al Forțelor Navale, a unor cadre militare în activitate și în rezervă, comandanți de mari unități și unități din Forțele Navale, alături de reprezentanții Statului Major al Apărării și ai altor comandamente și împreună cu reprezentanții Asociației Absolvenților Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, cărora li s-a alăturat un număr însemnat de părinți ai elevilor, a adus un plus de solemnitate.

În port, sub cerul senin și în fața apelor liniștite, elevii și profesorii s-au adunat pentru a marca sfârșitul unui an plin de împliniri și amintiri. Unul dintre momentele cele mai emoționante a fost predarea simbolică a cheii colegiului de către proaspeții absolvenți către elevii de clasa a XI-a. Acest gest a reprezentat nu doar trecerea responsabilității, ci și continuitatea tradițiilor colegiale și a valorilor împărtășite.

Şeful promoției 2020-2024
„Avram Iancu-200”
Elev sergent Mario Busuioc

MAKING OF

post

„În această ediție a revistei, observ un progres semnificativ față de numerele anterioare. Sunt aduse noutăți interesante, elemente moderne care captează atenția, culori deschise și marinărești, precum și teme captivante care fac lectura plăcută. Sper ca acest număr să servească drept inspirație pentru colegii care vor prelua ștafeta de la mine în viitoarele ediții ale revistei. Este o mare onoare că am contribuit la acest proiect și vă mulțumesc pentru oportunitatea de a face parte din el!”

Art-director & Redactor șef
Elev Sergent Vlad GHEORGHE

„Aceasta este ultima ediție în care contribui la revista colegiului, iar pentru mine reprezintă atât o mare responsabilitate, cât și o onoare deosebită. Sunt recunoscător pentru oportunitatea de a-mi exprima gândurile și ideile de-a lungul acestui timp și mă simt mândru că abilitățile mele au fost expuse publicului larg.

Design copertă
Elev plutonier Octavian ANDREI

Caseta redacțională

Comandant Colegiu
Comandor ing. Cornel-Marius ABAGIU

Director
prof. dr. Adrian I LIE

Coordonator revistă
prof. dr. Adrian ILIE

Consilier editorial
prof. dr. Mădălin-Teodor ROȘIORU

Art-director & Redactor-șef
Elev sergent Vlad GHEORGHE XI C

„Secretariat redacție
Elev Alina DINCĂ IX D
Elev Carla VOICESCU IX D

Coperta
Elev Ionuț MOCANU IX E
Elev plutonier Octavian ANDREI XII B

Profesori coordonatori
prof. dr. Adrian Ilie, prof. dr. Mădălin Roșioru,
prof. dr. Mihaela Matache, prof. dr. Mirela
Dumitru-Savin, prof. dr. Mihaela Ene,
prof. Geanina-Petronela Roșu

Fotografii
P.c.c. Alina Davis, elev sergent Daria Milu,
elev fruntaș Yany Vasile
Arhiva colegiului, arhive personale, pinterest.com

Constanța

Nr. 8

2024-2025

ISSN 2668-2532

ISSN-L 2668-2532

